

Novi svijet

ISSN 1331-226X godina XLVI. br. 5 - svibanj 2010.

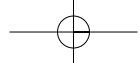
Cijena 15 kn

Apsolutno
prvenstvo
dijalozima

Možemo
promjeniti
svijet

Afrika u srcu

SADRŽAJ

Naslovna:
Ivana Parlov
provela je skoro
godinu dana
u Tanzaniji
poučavajući
djecu, pomažući
siročadi
i siromašnim
obiteljima
Foto:
privatni arhiv

6

10

20

26

<p>3 KOMENTAR
Optužbe i odgovori</p> <p>4 RIJEČ ŽIVOTA
Svetlo se pali ljubavlju</p> <p>5 IZ ŽIVOTA
Moja ekipa
Pobjeda nad smrću</p> <p>6 INTERVJU
Apsolutno prvenstvo
dijalozima</p> <p>9 IZDAVAČKA NOVOST
Bog Chiare Lubich</p> <p>10 PEDAGOGIJA
ZAJEDNIŠTVA
Odgovori na pedagoške
izazove</p> <p>12 AKTUALNO
Pred pogledom Bude
Na budističkom sveučilištu</p> <p>15 INICIJATIVE
Dolje oružje!</p> | <p>15 VIJESTI
Posjet "Zraci sunca"
Našao sam se!</p> <p>16 NAJAVA
Svećenici danas</p> <p>18 DUHOVNOST
JEDINSTVA
Karizma jedinstva i politika</p> <p>20 SVEUČILIŠTE SOPHIA
Možemo promijeniti svijet</p> <p>22 SVJEDOČANSTVO
Drama u poslovniči</p> <p>24 SLIKOM I RIJEČJU
Zahvala Stvoritelju</p> <p>26 INTERVJU
Afrika u srcu</p> <p>29 PSIHOLOG
Pedofilija u obitelji</p> <p>30 MLADI
Težak put života</p> |
|--|---|
- 32 ZDRAVLJE**
Jesti nije isto što i hraniti se
- 33 EUROPSKE**
INTEGRACIJE
Institucije EU
- 34 UKRATKO**
Sportmeet za ujedinjeni
svijet
- 35 DRUŠTVENE IGRE**
Vatra i vatrogasci

Mjesečnik Pokreta fokolara
Godina XLVI br. 5 - svibanj 2010.

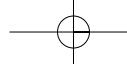
Uredništvo i uprava: Novi svijet, Franje Račkoga 30, 48260 Križevci, tel.: (+385) 048 682282, fax: (+385) 048 270033; e-mail: novi-svijet@fokolar.hr, web stranica: www.fokolar.hr, **Izdač i nakladnik:** Djelo Marijino - Pokret fokolara; **Glavna urednica:** Đina Perkov; **Uredničko vijeće:** Đina Perkov, Sonja Eterović, Zdenko Horvat; **Grafički urednik:** Bartłomiej Zielinski; **Suradnici:** Ivana Cvetković, Paola Glavurtić, Domagoj Sajter, Josip Planinić, Branimir Kovačević, Željko Scotti. **Tisk:** FEROPROMS d.o.o., Zagreb. **Godišnja pretplata** 150 kn, za Europu: 33 EUR. Za kontinent: 55 USD. Pojedinačni broj 15 kn. Uplate putem vašeg povjerenika ili na račun Pokreta fokolara broj 2360000-1101456527.

Pod poziv na broj upišite vaš evidencijski broj koji se nalazi u gornjem lijevom kutu listića s adresom. Osobe jednom preplaćene na Novi svijet dobivaju ga dok se ne odjave.

Novi preplatnici koji još ne znaju svoj evidencijski broj upisuju pod poziv na broj 5000, a kopiju uplatnice moraju obvezatno poslati na uredništvo. **Devizni račun:** PRIVREDNA BANKA ZAGREB D.D., 10000 Zagreb, Račkoga 6, Croatia, SWIFT CODE: PBZGHR2X IBAN HR77 2340 0091 1100 8789 2

Na temelju članka 34. st.3 Zakona o medijima (NN 59/04), objavljujemo da u 2009. godini: ukupni prihod iznosio je 62140kn, prosječno prodana naklada 1300 komada.

**Tiskanje ovog
broja započeto je
30.04.2010.**

KOMENTAR

Optužbe i odgovori

Našem vremenu poznata je sposobnost medija da preuvečaju neki detalj s pretenzijom da postane univerzalan. To je ono što se nažalost događa u posljednje vrijeme. Zbog slučajeva pojave pedofilije među svećenicima, u čitavom svijetu odjekuju medijski napadi na Crkvu i na samog papu Benedikta XVI.

Papa je, međutim, u svojim izjavama vrlo jasan. U pismu Irskoj crkvi potvrdio je da se posljedice osuđujućih čina kao što je pedofilija moraju iznijeti ne samo pred crkvene nego i pred građanske sudove. Ta tvrdnja za sobom povlači ozbiljne posljedice. Jasnoća Benedikta XVI. ne ostavlja prostora sumnji niti pogrešnim ili minimalističkim tumačenjima.

"Ovo je bez sumnje vrijeme muke zbog duboke patnje žrtava, zbog patnje onih koji su nanijeli ovu duboku ranu, zbog prouzročenog skandala, zbog onoga što su i sami novinari nazvali 'izokrenuti medijski bijes' koji se pretvorio u izravne napade na Papu, dok je upravo on prvi imao smjelosti slomiti zavjeru šutnje o svećenicima pedofilima", rekla je u jednom intervjuu predsjednica Fokolara Maria Voce. Ona je Svetom ocu izrazila duhovnu blizinu i osigurala molitve čitavog Pokreta zbog ovih napada, smatraljući ih reakcijom na jasnoću i čvrstoću koje obilježavaju njegov pontifikat. Zajamčila mu je i novu evanđeosku radikalnost života, kao doprinos uskrsnuću koje se sigurno spremi.

Mediji su također kritizirali Papu što se tijekom Velikog

tjedna nije osvrnuo na pitanja pedofilije. No, što je mogao reći više od rečenog: "Želimo pratiti našeg Učitelja dijeleći njegovu patnju u našem životu, u životu Crkve, za život svijeta". Govorio je o neuspjesima, razočaranjima, o gorčini koja kao da označava rušenje svega. Potom je na sve bacio svjetlo nade, blistavo svjetlo uskrsnuća koje sve obuhvaća i preobražava.

Potpore, odanost i molitvu izražavaju Papi mnogi u svijetu, pa je to 15. travnja učinila i Hrvatska biskupska konferencija. Zanimljivo da mu solidarnost izražavaju i nekatolici, kao i ateisti. Tako talijanski pisac Erri De Luca, ateist, piše da je ovo pozitivan trenutak za Crkvu. Židovski intelektualac Jon Juaristi u španjolskom dnevniku ABC piše da "ne treba biti katolik da bi se shvatio pravi razlog napada na Crkvu: izbaciti katolike iz javnog prostora. A u izraelskom Jerusalem Postu bivši gradonačelnik New Yorka Ed Koch je potvrdio da su stalni medijski napadi na Papu i na Crkvu postali očitovanje antikatoličanstva.

I upravo u ovo vrijeme, dok napreduje val antikršćanstva, u Papi već svjetluca svjetlo uskrsnuća. Jedan od znakova je i to što mnoštvo dolazi tamo gdje se vidi božansko, svetost, primjerice na Trg sv. Petra. Neki govore o pročišćenju koje vodi izvorima čistoće, pripremajući čitavu Crkvu da bude kvasac nove civilizacije.

Znakovit je bio i nedavni Papin susret sa žrtvama zlostavljanja na Malti, gdje je svatko od njih imao mogućnost osob-

no razgovarati s Papom i čuti njegovu riječ. Naime, put izlječenja nisu vikane poruke, nego upravo slušanje i dijalog. Potvrda toga je i svjedočanstvo jedne od žrtava, čovjeka koji je izjavio da se osjetio oslobođen velikoga tereta kad je vidio Papu kako plače od ganuća. Prepoznавши u njemu poniznost Crkve, izjasnio se uvjerenim katolikom, nakon što je prije mnogo godina izgubio vjeru.

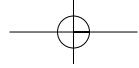
"Pokora je milost", izjavio je Papa izazvan napadima svijeta "koji nam govori o našim grijesima" te potvrdio da je potrebno činiti pokoru, tj. "priznati ono što je pogrešno u našem životu. Bol pokore tj. pročišće-

Đina Perkov

**Stalno vraćanje življenom
Evanđelju bit će najuvjerljiviji
odgovor katoličkog i općenito
kršćanskog svijeta na "prljavštinu"**

nja i preobrazbe je milost..."

Vidimo kako se odgovori Crkve na optužbe svijeta temelje na riječima Evanđelja. Upravo stalno vraćanje življenom, a ne samo propovijedanom Evanđelju, bit će najuvjerljiviji odgovor katoličkog i općenito kršćanskog svijeta na ovu vrstu "prljavštine" (riječ koju je kardinal Ratzinger upotrijebio na zadnjem križnom putu Ivana Pavla II.) ■

RIJEČ ŽIVOTA

"Tko mene ljubi,
njega će ljubiti Otac
moj i ja ču ljubiti njega
i njemu se očitovati."

(Iv 14,21)

Usredištu posljednjeg Isusovog govora je ljubav: ljubav Oca prema Sinu i naša ljubav prema Isusu koja se sastoji u poštovanju njegovih zapovijedi.

Ljudima koji su slušali Isusa nije bilo teško u njegovim riječima prepoznati odjek mudrosnih knjiga: "voljeti je (mudrost) znači držati njene zakone"¹ i "lako je vide koji je ljube"². Očitovanje onima koji ga ljube nalazi svoju paralelu u Starom Zavjetu (Knjiga mudrosti 1, 2), gdje piše da će se Gospodin očitovati onima koji vjeruju u njega.

Smisao rečenice koju predlažemo je sljedeći: tko ljubi Sina ljubit će ga Otac, a i Sin će mu uzvratiti ljubav i očitovati mu se.

Ljubav nije puki osjećaj, ona se pretvara u konkretni život, u služenje braći, osobito onima uz nas, počevši od najmanjih čina, od najponiznijeg služenja.

Kaže Charles de Foucauld: "Kad ljubimo nekoga, mi smo sasvim realno u njemu, u njemu smo po ljubavi, živimo u njemu ljubavlju, ne živimo više sebi, odvojeni smo od sebe, izvan sebe smo."³

I upravo po toj ljubavi u nas ulazi njegovo svjetlo, Isusovo svjetlo, prema njegovu obećanju: "Tko me ljubi... njemu ču se očitovati"⁴. Ljubav je izvor svjetla: ljubeći bolje shvaćamo Boga koji je ljubav.

A to nas vodi k tome da ljubimo još više i da produbljujemo odnos s bližnjima.

To svjetlo, to poznavanje Boga jest stoga znak - dokaz prave ljubavi. Možemo ga doživjeti na razne načine, jer u svakome od nas svjetlo poprima jednu boju, jednu svoju nijansu. Ali ima i zajedničke osobine: osvjetljuje nam Božju volju, daje nam mir, vedrinu i uvijek novo shvaćanje riječi Božje. To je toplo svjetlo koje nas potiče da sve sigurnije i brže hodamo na putu života. Kad nam sjene života čine hod nesigurnim, kad nas blokira tama, ova Riječ Evandželja podsjetit će nas da se svjetlo pali ljubavlju i da će biti dovoljan konkretni, pa i mali čin ljubavi (molitva, osmijeh, jedna riječ), da nam se upali tračak svjetla

Svjetlo se pali ljubavlju

Chiara
Lubich

"Tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj i ja ču ljubiti njega i njemu se očitovati."

No, takvo Isusovo očitovanje traži da ljubimo.

Ne može se zamisliti kršćanin bez takvog dinamizma, bez tog naboja ljubavi u srcu. Sat ne radi, ne pokazuje vrijeme - a ne može se ni reći da je sat - ako nije navijen. Tako se ni kršćanin ne zaslужuje zvati kršćaninom ako uvijek ne teži ljubavi.

To je zato što se sve Isusove zapovijedi sažimaju u jednoj: u zapovijedi ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu, u kojem trebamo vidjeti i ljubiti Isusa.

koji će nam omogućiti da idemo naprijed.

Kad se noću vozimo bicikлом, pa se zaustavimo, upadamo u tamu; ali ako opet počnemo okretati pedale, dinamo će proizvoditi potrebnu struju i vidjet ćemo put.

Tako je i u životu: da bi se u nama upalila vjera i nada, dovoljno je staviti u pogon ljubav, pravu ljubav, onu koja daje i ništa ne očekuje.

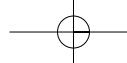
Riječ života, svibanj 1999., objavljena u *Novom svijetu* br. 5/1999.

1 *Mudr* 6, 18;

2 *Mudr* 6, 12;

3 Charles de Foucauld, *Scritti Spirituali VII*, Citta Nuova, Roma 1975., str. 110

4 Usp. Iv 14,21.

IZ ŽIVOTA

Moja ekipa

Još od malih nogu rado sam slušao riječi Evanđelja i Chiarine komentare. Sjećam se koliko sam bio ispunjen radošću kad sam uspio učiniti koji mali čin ljubavi, otići u dućan ili napraviti krevet kada se mojim sestrama to nije dalo.

Kako sam rastao, osjećao sam da mogu učiniti više, pogotovo među vršnjacima s kojima sam se družio, a koji su se u svojim uvjerenjima uvelike razlikovali od mene.

Sa mnom u razred išao je učenik koji je zbog svog porijekla često bio predmet poruge i omalovažavanja. Druženje s njim povlačilo je rizik da i sam od ostalih budem izoliran i prezren. No želja da i on bude prihvaćen među ostale bila je u meni jača od bilo kakvog straha. Unatoč svemu uspio sam mu prći, uvažiti ga i tako izgraditi s njim poseban odnos.

Ljubav koju sam mu iskazivao pomalo je otopila mnoge predrasude i slabosti kod mojih prijatelja. Uskoro je postao dio moje ekipе, a što me najviše iznenadilo, i sam je pokazivao želju da prihvati one koji su ga do jučer odbacivali.

Poseban preokret bila mi je prva godina studija. Na pravnom fakultetu gdje studiram napisano je pravilo, a to nam i profesori napominju, da je pravnik pravnik vuk. Nažalost, imao sam priliku osjetiti ovo napisano pravilo u carinjenju informacija, neposuđivanju ili neradom posuđivanju skripti.

Unatoč svemu pomagao sam kad god sam za to imao priliku, posuđivao sam sve skripte i davao potrebne informacije koje sam imao.

Za kraj devetoga mjeseca ostao mi je jedan ispit i naknadno sam doznao da postoji skripta koja uvelike olakšava učenje. Od mojih prijatelja nitko nije

imao tu skriptu, ali sam doznao da je ima jedan moj kolega kojeg sam jedva poznavao.

Na moje veliko iznenadjenje pri slučajnom susretu pristao je kopirati skriptu i poslati mi je autobusom, iako je i on spremao isti predmet i također bio u sticci s vremenom.

Ostao sam zatečen i osjetio po tko zna koji put da nas Bog ljubav i kad najmanje očekujemo iznenadi nečim velikim.

I. Z.

"Nisi dobro zahvalila sestri. Idi k njoj i reci joj da je jako ljubazna što se brine za tebe".

Tako sam i učinila. Vraćajući se u očevu sobu sjajnim hodnikom bolnice Gemelli, upitam se kako to da je on koji sada prolazi najveću patnju primijetio moju nesavršenu zahvalu. I dalje mi je otac i poučava me što u životu vrijedi. Meni je prava lekcija vidjeti to proturječe: u izmučenom tijelu sve istančanija ljubav.

Photo.com

Pobjeda nad smrću

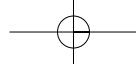
U bolnici su mi dopustili da bđijem uz oca koji je već bio u teškom stanju. Tijekom noći dođe k meni medicinska sestra i upita me trebam li što. Odgovorim joj tiho da mi ne treba ništa.

Otar mi tada dade znak da mu se približim. Teško je govorio i slabim glasom mi rekao:

Bolnica, to mjesto tjelesnog propadanja, gdje je svaka soba prepuna boli, odjednom je postala katedrala puna svjetla. U pročišćenoj ljubavi mojega oca mogu primijetiti vidljivi znak Onoga koji je pobijedio smrt.

Kad nas je dan kasnije ostavio, nisam više vidjela smrt nego uskrnsnuće koje svoje korijene sve više pušta u zemlju.

T. M. (Sicilija)

INTERVJU

Maria Voce
u Genovi,
za vrijeme skupa
u spomen na
dodjelu počasnog
gradanstva Chiari
Lubich

godine biti bogate mnogočime i da će ih nastojati živjeti kako sam to pokušavala i do sada.

Što se dogodilo?

Osjetila sam veliki poticaj, plod pozitivne reakcije čitavog Pokreta. Ljubav koja mi je izražena i želja da se sa mnom živi osjetljivi trenutak Pokreta još i sada mi izgledaju nešto izvanredno. No pitam se: hoće li to trajati kroz šest godina mandata? Ako se smanji, gdje će naći izvor za novu snagu? Tada se sjetim Isusa Napuštenog, Njega koji je vjeran u najvišem smislu te riječi. On ostaje snaga i za budućnost.

Dvije su godine od Chiarinog odlaska. Osjeća li se nedostatak?

Fizički nedostatak, da. Mnogo puta. U meni i u drugima. No, istodobno sve više vidim kako se Chiarin život nastavlja u karizmi koju ima svaka osoba iz Pokreta i

Apsolutno prvenstvo dijalozima

*Razgovor s Marijom Voce nakon dvadeset mjeseci predsjedanja
Pokretom fokolara, neposredno po povratku s dugog putovanja po Aziji*

**Paolo
Loriga**

Maria Voce je nedavno povjerila biskupima prijateljima Pokreta fokolara iz Azije, koje je susrela u Bangkoku, što smatra jednim od najočitijih očitovanja Božje ljubavi: "Nakon Chiarine smrti moglo se predvidjeti da će osobe iz Pokreta biti tužne, žalosne i pasivne. No Duh Sveti nam je dao novu snagu."

Kamo ide Pokret dvadeset mjeseci nakon Vašeg izbora za predsjednicu?

Nastavlja svoj hod prema otvarenju Isusove molitve Ocu:

"Da svi budu jedno". Čini mi se da sve više postajemo svjesni kako moramo nastaviti u tom smjeru. To posebno poslanje ostavila nam je Chiara, a Crkva od nas traži da nastavimo djelovanje na svim područjima koje je započela utemeljiteljica.

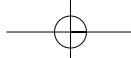
Osjećate li da ste još u fazi prilagodbe?

Do posljednjeg ču se trenutka osjećati u fazi prilagodbe. Povremeno me uhvati strah. Bože moj – kažem u sebi – imam još četiri godine, ako mi ih podariš. Potom pomislim da će naredne četiri

u živim i čvrstim zajednicama. Chiara ne nedostaje, istinitija je njezina prisutnost. Dokaz tome je i što ljudi kažu: "Kao da je došla Chiara". Nije to način izražavanja, to je stvarnost.

Val novosti velikim je dijelom prošao: novo predsjedanje, nova internacionalna središnja uprava, itd. Kakve novosti Vi vidite?

Iznenadilo nas je što smo svi zajedno uspjeli dobro prebroditi prvo razdoblje nakon Chiarinog odlaska. Ali sada to može postati rutina. A onda je gotovo! Međutim, uvjerenja sam da ćemo

uvijek biti u novosti ako sve bude temeljeno na odnosima, kako sam rekla odmah nakon izbora. Odnos sa svakom osobom ili je uvijek nov ili nije autentičan. Zato je na nama da ostanemo uvijek u novosti. Istodobno smatram da je novost koja nije plod povijesnog kontinuiteta predodređena da uvene.

55 dana u Aziji. Zašto Istok?

Osjetila sam poticaj Duha Svetoga. Razlog je bio želja susresti i izbliza upoznati zajednice Pokreta prisutne u raznim zemljama, osobito one brojne. Osjećala sam da primiti Chiarinu baštinu znači podržati i tamo djelo koje je ona izgradila.

Po čemu se razlikuje Vaše putovanje od putovanja utemeljiteljice u Japan (1981.) i u Tajland (1997.)?

Chiara je krenula u Japan na poziv laičkog budističkog pokreta Rissho Kosei-kai, a u Tajland su je pozvali budistički redovnici. Dakle, s jasnim ciljem međuvjerskog dijaloga.

A Vi?

Ja sam išla vidjeti plodove onoga što je Chiara posijala, susreći Pokret u porastu. U tom kontekstu održani su susreti s

Rissho Kosei-kai, kao i s tajlandskim redovnicima. I jedni i drugi su potvrdili zalaganje da nastavimo na istom putu.

Kako tumačite tako veliku otvorenost?

Susret s Chiarom omogućio je upoznavanje u ozračju početnog uzajamnog povjerenja. Sada je povjerenje potpuno, postoji potpuno poštovanje njihovog i našeg identiteta i velika želja da surađujemo sve više u cilju zajedničkog svjedočanstva.

Sve izgleda lagano. Pa ipak problemi između katolika i sljedbenika drugih religija ostaju, a u više slučaja se i pogor-

šavaju. Što ne ide?

S naše strane postoji potreba veće ljubavi prema njima, više bezinteresne ljubavi. Mnogo puta dijalog ima i neki drugi cilj, možda dalek, ali oni ga naslućuju. Tada reagiraju ili se zatvaraju. Isto tako treba naglasiti da je Chiarin dijalog započeo na inicijativu raznih vjerskih vođa. Osim toga, osobe drugih religija s kojima surađujemo kažu nam da je naše kršćanstvo vrsta religioznosti koja se ne sukobljava s njihovom, nego promiče susret.

Dijalog je, dakle, povlašteni put za Aziju?

Dijalog je stil života osoba u Pokretu koji ima za cilj jedinstvo, ne samo u Aziji. Da bismo do njega stigli, dijalazi i dijaloški stil su najbrži put. Povrh toga, mi ne vodimo dijalog s vjerama, nego s osobama, bilo kojoj vjeri one pripadale. To je dijalog životom kojim se ljudi ne suočavaju, nego se osobe različitih vjera susreću i postaju sposobne međusobno se otvoriti, pronaći zajedničke točke i živjeti ih zajedno.

Što ste ponijeli sa sobom iz Azije?

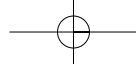
Mnoga zajednička bogatstva vrlo različitih naroda. Prije svega njihov osjećaj za sveto,

Kompleks budističkih hramova na Kraljevskom trgu u Bangkoku, Tajland

(3) arhiv Č&I

Predsjednica Fokolara s velikim budističkim učiteljem, Tajlandaninom Ajahn Thongom

APSOLUTNO PRVENSTVO DIJALOZIMA

Giancarlo Faletti i
Maria Voce
svečano odjeveni
na kineskoj Novoj
godini, za vrijeme
putovanja u Aziju

arhiv CN

pozornost u traženju istine, sposobnost žrtve, dubinu u suočavanju sa životom, ozbiljnost njihova ponašanja, korektnost i delikatnost u odnosima. Sve te kvalitete su u našoj zapadnoj kulturi pomalo nestale. Ne mogu se prodavati riječi. Da bi se nasitila njihova želja za svetim, treba ponuditi život doista usidren u Boga.

Sada kad ste se vratili, koji su prioriteti u središtu Vašeg djelovanja?

Trebala bih odgovoriti: prioriteti koje smo odabrali. No, vidim

da je u ovom trenutku osnovni prioritet dijalog. Primjećujem, naime, da se oni prioriteti koje smo zajedno odredili s odgovornima čitavoga svijeta – formacija, mladi, fokolarini – nalaze unutar šireg prioriteta, a to su dijalozi. Opažam da su dijalozi apsolutna nužnost, prioritet koji će ostati zauvijek. Riječ je o dijaloškom stilu koji treba sve više postojati u Pokretu, koji se počinje prakticirati s osobama s kojima živimo, a završava na posljednjoj osobi koju susretnemo. Ukratko, dijalozi u smislu najveće moguće otvorenosti prema svima.

Jesu li Vam dijalozi toliko pri rasli srcu na putu u Aziju ili je sada njihova uloga samo naglašena?

Nakon Azije naglašena je njihova uloga. U mnogim zemljama tog kontinenta Katolička crkva je manjinska i kad ne bi bilo otvorenosti dijaloga, ne bi imalo smisla tamo ostati.

Što sada mogu posebno ponuditi Fokolari Crkvi i globaliziranom društvu?

I dalje davati svjedočanstvo jedinstva u različitosti. Naš je specifični doprinos da znamo sadržavati i sastavlјati različitosti u višu sintezu koja ih neće gušiti i koja će ih vrednovati. To vrijedi i u odnosu s drugim pokrećima, da bismo zajedno pokazali kako je moguće vrednovati glas svakoga, ali da je u zboru najvažnija simfonija.

Nakon Afrike Azija. A sada?
Godine 2011. u Sjevernu Ameriku. Ne znam u koje krajeve SAD-a, ali sigurno u Kanadu. Ta zemlja ima nešto reći.

Želja koju želite objaviti?

Ostaje mi u duši potreba da se vratim u Aziju kako bih posjetila Indoneziju, a osobito Indiju, zemlju veliku poput kontinenta. ■

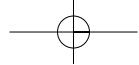
Dopredsjednik Faletti Obitelj puna vitalnosti

Koja značajka u upravljanju pokretom dolazi na vidjelo s novim predsjedništvom?

Vidim da se sve više utjelovljuje predaja Chiare Lubich: "Budite obitelj". I na putu u Aziju bilo je vidljivo da se predaja utemeljiteljice provodi postupno, u raznolikosti kultura i religija u kojima se nalaze zajednice Fokolara. U to smo bili uvjereni, a sada smo i vidjeli da je tako. Bez sumnje, uz posebnu pomoć Chiare koja kao da nam želi otkriti sva bogatstva ove obitelji i kao da nam kaže: "Tek ste na početku..."

Jeste li u ovih dvadeset mjeseci na mjestu dopredsjednika doživjeli neko posebno iskustvo?

Više nego posebno, to je stalno iskustvo vitalnosti Pokreta, što je i okvir mojega života u jedinstvu s predsjednicom, središte mojeg zadatka.

IZDAVAČKA NOVOST

Prolistamo li ili nasumice otvorimo knjižicu Chiare Lubich *Bog te ljubi neizmjerno* – koja sadrži kratke misli uzete iz njezinih pisama iz godina 1943.-1949. - ostajemo iznenadeni koliko one odgovaraju Evandelju. Skoro svaka riječ, svaki aforizam može se usporediti s jednom Isusovom rečenicom ili njegovim stavom.

Te misli su biseri i o njima se može promišljati pojedinačno, jer samo je jedna dovoljna da nam ulije povjerenje i vedrinu za cijeli dan. Jedna po jedna.

Pokušala sam nanizati te bisere u lanac i upitala se s čim ga usporediti, uz koji evanđeoski ulomak ga smjestiti? U nastojanju da shvatim odakle je Chiara mogla crpsti snagu i svjetlo da bi nas dovela u taj goruci žar,

Evangelija Isus nije jedini glavni lik. Pranje nogu je odnos gdje su akteri i 12 apostola koji primaju ljubav, dopuštaju da ih se ljubi. Opisuje se odnos između Isusa i apostola, osobito Petra.

On u prvom trenutku odbija ljubav i njegovo viđenje Boga tu trpi: "Zar ti da meni pereš noge, nikada!" No, kada sazna da ako mu ih ne opere neće imati dijela s njime, spoznaje da primanje ljubavi znači sudjelovanje u božanstvu, "imati dijela" s njim.

Dopustiti da nas Bog ljubi omogućuje nam prebivanje u Bogu. To znači već ljubiti. Ako je Bog ljubav, prihvati da nas se ljubi na šokantan način kako Bog hoće, znači ući u Boga. Znači upoznati ga. Bog ne želi ništa drugo nego ljubiti. Hoćemo li mu dati tu mogućnost? Da, jer

Bog Chiare Lubich

Ljubiti i prihvati ljubav, da bismo prebivali u Njemu, božanska je logika otkrivena u kratkim mislima mlade utemeljiteljice Fokolara

postavljajući sebi temeljno pitanje: "Što je Bog posredovao Chiari od samoga sebe?", činilo mi se da mi odgovor daje evanđeoska slika pranja nogu.

Bog nas ljubi neizmjerno. No, da bismo to razumjeli i u to povjerovali, moramo imati hrabrosti dovesti u pitanje naše shvaćanje Boga. "Bog nas ljubi", to znači da nije ostao u svom nebu, u svojoj sigurnosti, nego nam dolazi služiti. Rječit je primjer Isus koji se opasava i pere noge apostolima. Da bi nam pokazao koliko nas ljubi, postaje naš sluga, naš rob.

No, je li u tome sav opis pranja nogu? Ne. U tom događaju iz 13. poglavila Ivanova

dopustiti da nas ljubi nije pasivnost niti znači primiti sve na gotovo, to je davanje.

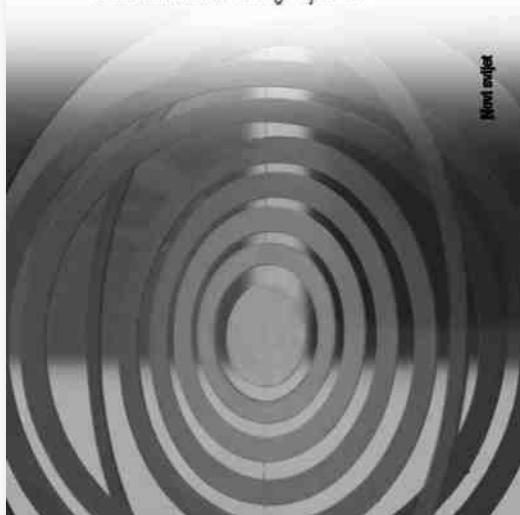
Eto Boga kojeg je Chiara Lubich upoznala i kojeg nam posreduje. Nije to Bog u svom nebu, koji broji naše grijeha i računa naše moguće zasluge. To je nježan Bog, koji traži odnos, koji želi ljubiti, a da bi to mogao, mi trebamo primiti ljubav. Chiara to "primanje" prevodi u "vjeru u Božju ljubav" i u dosljedan životni stav, gdje se zabrinutosti otlanjaju, a nadasve gdje se ljubi bližnjega da bi se dokazala naša "malena ali čvrsta" ljubav.

Mlada Chiara, autorica pisama iz kojih su uzeti ovi aforizmi, ne

CHIARA LUBICH

Bog te ljubi neizmjerno

Odarane misli o Bogu Ljubavi

razlučuje toliko Božanske osobe u njihovoј posebnosti, no vrlo joj je jasan ritam, igra odnosa koji se odražavaju na čovjeka kao sliku Božju.

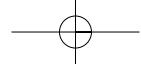
Dopustiti da nas Bog ljubi, kao što Sin od vječnosti dopušta da ga Otac ljubi! Ima li što ljudske i božanske? Stoga postaje logično da sam Bog dopušta da ga ljubimo, jer smo u njemu. "Možemo ljubiti Boga", to je još jedna ključna riječ u ovim aforizmima. Ne "moramo", nego "možemo".

Bog mlade Chiare sav je opisan u citatu na korici: "Priopovijedala bih ti o veličini i ljubavi Božjoj". Veličinom se opisuje Beskonačan, Vječan, Svetogući; ljubavlju se opisuje onaj koji postaje malen, koji želi ljubav, moli je, kao da Chiara naslučuje prazninu u Bogu ili točnije, ispräžnenost iz ljubavi, *kenosi* (usp. Fil 2,7).

Citajući ove aforizme otkrit ćemo da u svima postoji isti ritam: dopustiti da nas ljubi (sto znači dati Bogu mogućnost da ljubi) i moći ljubiti (Bog će dopustiti da ga ljubimo, čak će nam za to biti zahvalan). ■

Naslovnica
knjižice Chiare
Lubich Bog te
ljubi neizmjerno,
nedavno
objavljene
u izdanju
Novoga svijeta

Florence
Gillet

PEDAGOGIJA ZAJEDNIŠTVA

*Polaznici
izbornog kolegija
"Pedagogija
zajednice i Agazzi
metoda" na
Učiteljskom
fakultetu u
Zagrebu,
s profesorima
Giuseppe
Milanom i Anna
Lisom Gasparini*

*Na Učiteljskom
fakultetu u Zagrebu
završena predavanja
iz Pedagogije zajednice
i Agazzi metode*

**Đina
Perkov**

Ove je godine na Učiteljskom fakultetu u Zagrebu 23 studenata kao izborni kolegij upisalo "Pedagogiju zajednice i Agazzi metodu". Nakon 30 sati predavanja i vježbi, te posjeta vrtiću Zraka sunca u Križevcima, studenti su bili puni pozitivnih dojmova.

Takve dojmove imali su i profesori Anna Lisa Gasparini i nositelj kolegija Giuseppe Milan, redovni profesor interkulturne pedagogije, socijalne pedagogije i pedagogije zajednice na sveučilištu u Padovi. Prof. Milan je i dekan odsjeka za odgojne znanosti na istom

sveučilištu, od samog početka član je međunarodnog odbora EDU (Odgoj i jedinstvo), član šireg sastava škole Abba i profesor na sveučilištu Sophia u Loppijanu. *Upitali smo ga da nam nešto kaže o predavanjima i kako su studenti primili novost pedagogije zajedništva?*

"Studenti koji su odabrali pedagogiju zajedništva za izborni kolegij nisu se međusobno poznavali, pa smo imali heterogenu skupinu. No, brzo su se uključili u aktivno sudjelovanje, također i zato što smo predavanja postavili na dijalogu, baš na temu izgradnje zajednice, odnosa.

Nakon ova dva vikenda predavanja njihovi su dojmovi vrlo lijepi. Vidi se da su svi imali seriju pozitivnih imputa. Osjetili su da im je predložena jedna važna vrijednosna dimenzija i to su rekli, izrazivši želju da nastave kontakt. Tema je bila odgoj, cjeloživotni odgoj, gdje

smo istaknuli važnost ne samo međuljudskih odnosa, nego i izgradnje zajednice. Proširenu zajednicu promatrali smo kao odgojni subjekt. Dakle, ne samo škola i ne samo učitelj, nego zajedničarsko tkivo samo po sebi može biti promocija svakog pojedinca, i to preko odnosa uzajamnosti i preko zajedničkog projekta, tj. svi kao zajednica moramo graditi nešto što ima vrijednost i smisao. Puno smo promišljali o izgradnji zajednice, što znači i svoga grada, svoje domovine. Dodirnuli smo i temu interkulture, jer današnja zajednica ne može a da

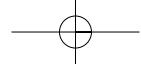
Odgovori na pedagoške izazove

ne bude interkulturnaklna. Da bi se izgradila interkultura potrebni su odnosi, umijeće ljubavi.

Studenti su prepoznali da postoji odgojna žurba. Preko odgoja je važno vratiti dostojanstvo osobi i zajednici, ali pred nama je veliki odgojni rad. To smo promišljali kroz predavanja, a potom u skupinama, u zajedničkom živom dijalogu. U više navrata smo govorili o Chiari i njezinom odgojnem impulsu."

Koja je po Vašoj ocjeni važnost ovoga studija u današnjem odgojnem kontekstu?

"Danas vlada odgojna kriza na svim razinama. Zato je važno da naš prijedlog i sa znanstvenog stajališta, na sveučilištima, bude kvalitetan i ozbiljan. Ova ideja zajednice u njezinom jedinstvu i raznolikosti je novost. To je nova terminologija, nova katedra, ja sam to prvi predavao u Italiji, na sveučilištu u Padovi."

Temelji se na misli Chiare Lubich?

"Da, ponekad neizravno, ali riječ je upravo o Chiarinoj viziji zajednice. Ukratko je to jedinstvo u različitosti, interkultura, o čemu je Chiara više puta govorila. To mi se čini ozbiljan i aktualan prijedlog, i nije samo za školu, nego i za teritorij, za socijalne i pedagoške djelatnike koji rade u raznim okružjima. Primjerice, govorili smo o uličnim odgojiteljima, a to je lik koji u Italiji formiramo baš na mojoj sveučilištu, a i o domaćim odgojiteljima ili odgojiteljima u obitelji. To je drugi lik. Sve su to novosti na odgojnom području."

Koliko je pedagogija zajedništva prisutna na sveučilištima u svijetu?

"Obično se više govorи o socijalnoj pedagogiji, ali odnedavno se, barem u Italiji, govorи baš o zajednici. Dakle, to nije više socijalna pedagogija općenito, što je pomalo neutralan pojam, nego zajednica. Zajednica je upravo dinamično jedinstvo različitosti, gdje postoji veliko dostojanstvo ljudske osobe, ali osoba pronalazi sebe upravo u zajednici. Ta misao je nova.

To zatim nije zatvorena zajed-

nica, nego je uvijek zajednica koja se otvara, koja postaje grad, postaje društvena dimenzija, ali obogaćena vrijednostima odnosa. Jer ponekad je društvo skup ravnodušnih pojedinaca. Zajednica je, naprotiv, skup osoba koje imaju uzajamnu odgovornost. To je vrlo visok pojam i potreban je konkretan odgojni rad, malim koracima, formacija, ali važno je imati tu visoku misao zajednice koju trebamo izgraditi oko nas."

Kako gledate na inicijativu dekanu prof. Šimovića?

"Dekan je nastavio mnoge važne vidove Pokreta fokolara. Shvatio je da postoji velika odgojna vrijednost upravo za znanstveni rad na njegovom fakultetu. Pokazao se vrlo zainteresiran i želi to prenijeti svojim studentima. Osjetio sam njegovo veliko poštovanje

prema Pokretu fokolara, kao i drugih profesora."

U sklopu izbornog kolegija bio je i posjet dječjem vrtiću Zraka sunca

"Taj je moment bio jako važan. Studenti su u dječjem vrtiću našli ostvarenu teoriju o kojoj smo im predavali. Postavili su puno

Tijekom predavanja, radionica, radnih grupa, te prilikom posjeta vrtiću Zraka sunca studenti su međusobno i s profesorima izgradili zajednicu

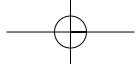
pitanja o vrtiću, ali su i našli puno odgovora posjetivši ga.

Želim dodati da sam i ja osobno kao profesor jako zadovoljan ovom suradnjom sa Zagrebačkim sveučilištem. Nizom predavanja na fakultetu u posljednjih nekoliko godina uspostavio sam snažnu vezu sa hrvatskim narodom."

Anna Lisa Gasparini je sa svoje strane potvrdila da su studenti bili motivirani, kreativni i željni novosti: "Izgradili smo zajednicu! Bilo je to konkretno iskustvo zajednice unutar sveučilišta, tijekom predavanja, radionica, radnih grupa, te prilikom posjeta vrtiću."

Nositelj kolegija, profesor Giuseppe Milan sa sveučilišta u Padovi, s kojim smo razgovarali

(3) arhiv NS

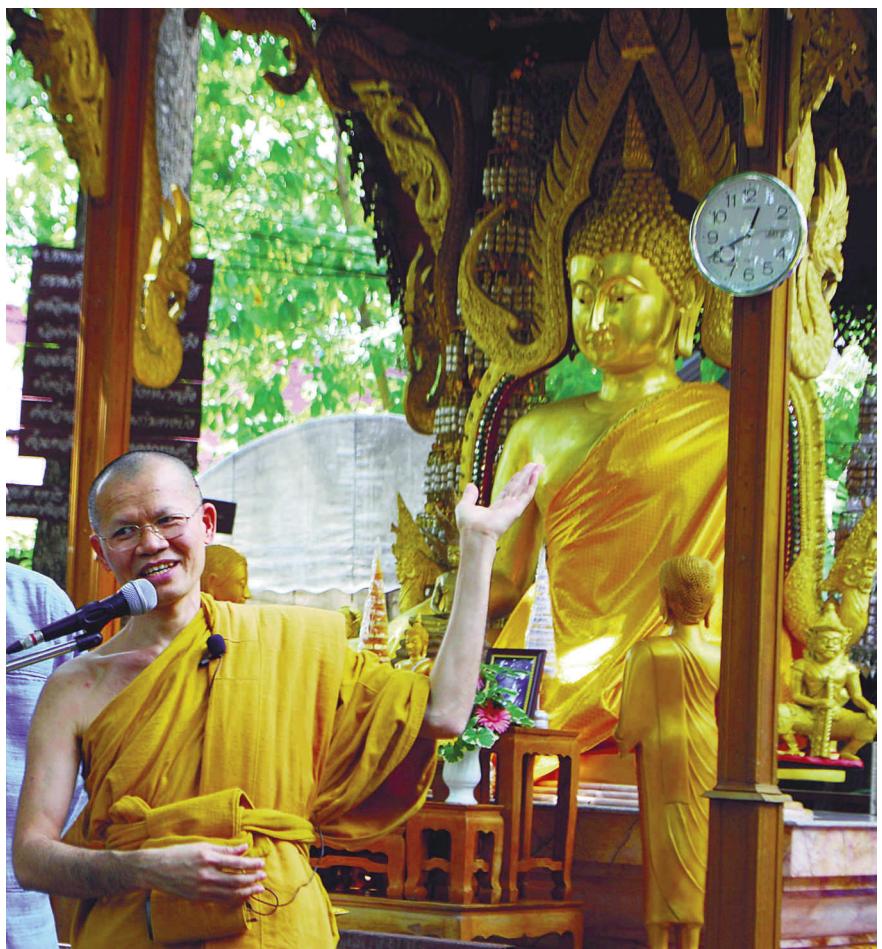

AKTUALNO

Opat Ajahn Suphan prihvata posjet sudionika IV. budističko-kršćanskog simpozija njegovu hramu

Wat Rampoeng Tapotaram, u predgrađu Chang Maija na sjeveru Tajlanda, važan je hram ne samo zato što je pod izravnom upravom kralja, nego i zato što je izgrađen prije gotovo šest stoljeća. Opat je Phrakru Bhavanavirach (Ajahn Suphan), renomirani učitelj *vipassana* meditacije, već godinama s drugim redovnicima zauzet u dijalogu s kršćanima, osobito laicima, i sa sljedbenicima druge velike budističke struje *mahayana*, koja prevladava u Kini, Japanu, Vijetnamu i Koreji.

U svoj hram upravo je prihvatio sudionike IV. budističko-kršćanskog simpozija u organizaciji sveučilišta Mahachula-longkorn Rajavidyalaya, Pokreta fokolara i budističkog pokreta Rissho Kosei-kai. Mora zaključiti iskustvo protekla 4 dana i pozdraviti sudionike prije odlaska. Riječ je o važnom činu, kakav je i dobrodošlica, koju je nekoliko dana ranije

Pred pogledom Bude

Na marginama budističko-kršćanskog simpozija u Chang Maiju u Tajlandu

Roberto Catalano

uputio prečasni Ajahn Tong u svom hramu Wat Phrathat Sri Chomthong Voravihara, gdje se održao susret.

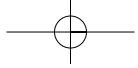
Phra Ajahn Suphan prima sve na ukusan ručak, serviran pod stablima uz glavni hram. Bojeći se da stabla *bodhi* – kao ono pod kojim je Buda primio prosvjetljenje – neće pružiti dovoljno sjene, doda je nekoliko suncobrana.

Na kraju Phra Ajahn Suphan uzima riječ i pred pozlaćenim Budom zahvaljuje što je imao

mogućnost primiti sudionike simpozija. Dok četiri redovnice dijelile suvenire, drugi redovnici potvrđuju dragocjenost događaja proteklih dana, ističući da se suradnja između budističkih redovnika i kršćana mora nastaviti. Predsjednica Fokolara Maria Voce zahvaljuje uručujući redovnicima dar. Upravo razmjena darova daje pečat uzajamnoj zahvalnosti.

Ozračje je doista "magično", ali i jednostavno; nosi okus

jedne "prisutnosti" koju svatko definira u skladu s vlastitom tradicijom, no bez sumnje budi zajedničke osjećaje bratstva. Prisutni su kršćani i budisti. Među prvima su jedan anglikan i jedan baptist. Potom laici, ali i kršćanski svećenici, budistički redovnici i redovnice. Svi su ti svjetovi često podijeljeni barijerama koje se obično dotiču, a ponekad se i susreću. U prošlosti su se često i sudarali. Ovdje, pred mirnim i bezizra-

žajnim pogledom Bude, ali naravno i pred očima Boga, koji je otac svakog muškarca i žene, susreću se kao braća i sestre.

"Drugačiji", "drugi" ne pobuđuje strah. On je dar koji je ovih dana poprimio bezbroj nijansi. Kršćani ostaju dirnuti gostoprivmstvom *thai*. Sve je obred, osmijeh, dobrodošlica: čovjek se gotovo postidi pred tolikom sposobnošću da se gost osjeća doista kao Bog koji dolazi u posjet. Osjeća se istodobno svečanost i sabranost, dimenzije koje su sada već prazno sjećanje u konfuznoj i neurednoj civilizaciji kakva je zapadna. S druge strane, pripovijeda nam prijateljica *thai*, jedna redovnica iz hrama otišla je po foto aparat kako bi snimila kršćane dok govore o dojmovima doživljenima u Chang Maiju. Skupina ju je nadahnjivala osjećajima mira i jedinstva. U uzajamnom svjedočanstvu još više su se vrednovale različitosti i isključivala zbrka.

Sve to je rezultat 4 dana susreta između dvjesto budista i kršćana, zauzetih u sučeljavanju na zahjevnu temu: "Religije pred izazovima globaliziranog svijeta". Govorilo se o padu, čak i o slomu vrijednosti, ali življeno je iskustvo bilo uvjerljivi odgovor.

U zračnoj luci ugledam neko-

liko redovnika kako idu prema izlazu za naš let. Sjedaju u dvoranu rezerviranu za njih. Prepoznajem prečasnog Chao Khun Than Suthivorayana,

koku. Čim smo sletjeli, drugi redovnici iz skupine mi se približe, osmjeju se, zadovoljno me gledajući. Očito da im je stari redovnik ispričao naše

*Obred otvaranja
IV. budističko-kršćanskog simpozija*

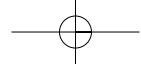
jednog od organizatora simpozija. Smiješi mi se, okružen s oko desetak redovnika. Već to je neuobičajeno. Redovnici su gotovo uvijek bezizražajni: bezizražajnost je u Aziji krepost.

Još više me iznenadilo ono što se dogodilo sat kasnije u Bang-

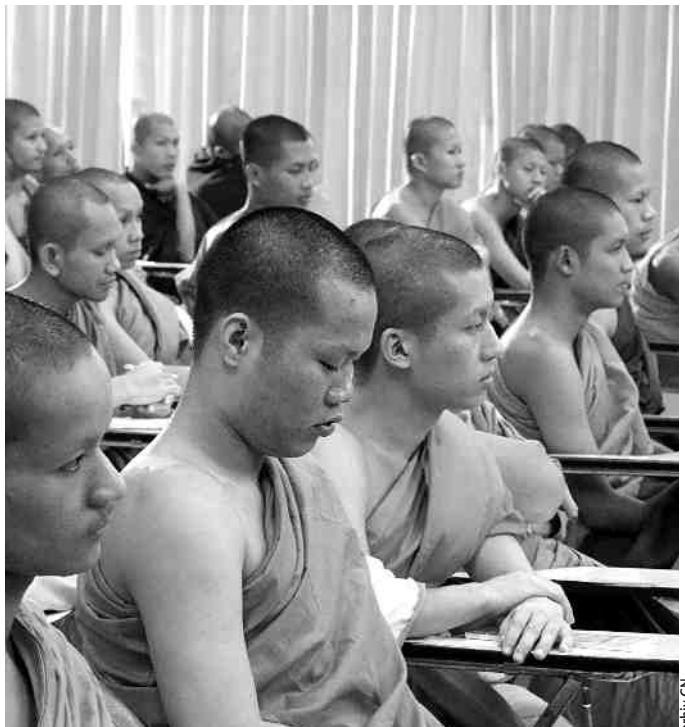
zajdičko iskustvo. Ni tim redovnicima nismo više nepoznati: slomila se barijera bezizražajnosti, uočeno je nešto drugačije od stvarnosti. To je prvi učinak upravo završenog simpozija. ■

Veliki učitelj Ajahn Thong s nuncijem i tajlandskim biskupima

AKTUALNO

različiti ljudi, jer u traženju istine provode asketski život i nutarnju disciplinu, što za nas mlake zapadnjake zvuči istodobno kao upozorenje i privlačnost. Lik Ajahn Thonga, velikog učitelja *theravada* budizma, u zemlji uživa neosporni autoritet. Godine 1996. susreo je Chiaru Lubich i rodilo se prijateljstvo, započeo je put koji je urođio s četiri simpozija između budista i kršćana, od kojih je posljednji upravo završen u samostanu Učitelja. Godine 1997. opat je pozvao utemeljiteljicu Fokolara da govori na sveučilištu, a ovoga je puta ista rijetka čast – jer je žena, laikinja i kršćanka – ukazana Mariji Voce.

"Moram vam izraziti svoju radost i uzbudjenje što se nalazim

karizmama, te govor o povijesti Chiare i Pokreta fokolara, o otkriću Boga Ljubavi i o planu jedinstva nad čovječanstvom zapisanom u Evandželu. U svojim tunikama pretežno narančaste boje, redovnici postaju sve pozorniji. Slušaju o značajkama kršćanske ljubavi i o mjeri odnosa: "Da bismo primili drugoga, potrebno je rezervirati mu sav mogući prostor u nama, gaseći sve u sebi", ističe izlagачica. Potom pojašnjava: "To je uvjet koji pomaže u otkrivanju sjemena istine u svakome. Voditi dijalog znači ljubiti u istini, a to je nije uvijek lagani hod." Na lijevoj strani pozornice smješten je mali brončani kip Bude.

Studenti su redovnici, ali i

Na budističkom sveučilištu

Predsjednica Fokolara govori o svojoj vjeri mladim redovnicima na najznačajnijem sveučilištu na sjeveru zemlje

**Paolo
Loriga**

*Na slici:
Budistički
studenti-redovnici
slušaju izlaganje
Marije Voce na
najznačajnijem
budističkom
sveučilištu na
sjeveru Tajlanda
u Chang Maiju*

I ovdje treba skinuti cipele. Nije to hram niti sveta dvorana, ali za ulazak u glavnu zgradu sveučilišta Mahachulalongkorn Rajavidyalaya, najznačajnijeg budističkog učilišta sjevernog Tajlanda, cipele treba ostaviti vani. A ima ih mnogo, jer prisutni su studenti, profesori, a danas i posjetitelji iz Italije. Temperatura je ugodna. Ovdje u Chang Maiju, smještenom u nizini okruženoj planinama među kojima se uzdiže Doi Intanon, najviši vrh u državi, sezona je suha a klima je najbolja u godini – 20-30 stupnjeva i umjerena vlažnost.

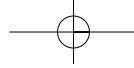
Grad broji 180 tisuća žitelja i svojevrsni je duhovni centar. Preko 300 hramova govore o osjećaju ljudi za sveto. Samostani predstavljaju siguran orijentir, a redovnici su savjetnici koje slušaju

ovdje", počela je predsjednica Pokreta pred stotinjak izabranih mladih redovnika studenata. U 19 dana boravka u Tajlandu (s vrlo nabijenim dnevnim redom), to će ostati događaj od izvanrednog značenja. Potvrđivalo se poštovanje i otvorenost utjecajnih budističkih ličnosti prema karizmi Chiare Lubich kao i duhovni sklad u dužnoj različitosti dviju religija. Oba ta faktora pomažu u uzajamnom upoznavanju, plodnom dijalogu i životnom svjeđočanstvu na teritoriju gdje je globalizirani konzumizam već postavio svoje šatore.

Maria Voce predstavlja Katoličku crkvu i njezine ciljeve. Govori o Isusu. To je "navještaj u poštovanju", kako je to želio papa Ivan Pavao II., ali posredovan fascinantno. Pripovijeda i o nedavnim darovima Duha, o novim

današnji mladi, pa se neki od njih kreću, netko razgovara sa susjedom ili gleda u mobitel. No, kad je došao na red dijalog, ideje postaju jasne: "Sada imam novu viziju o kršćanima – tvrdi prvi – otkrivam vašu otvorenost. Ljubite nas i možemo se ljubiti uzajamno. To je ono čemu uče vjere. To nas ohrabruje da imamo bolji odnos i s muslimanima, kako bismo postali autentična braća."

Jedan redovnik iz Kambodže kaže: "Buda uči da treba udovoljavati drugima kako bismo bili sretni. To je program koji treba ostvariti, uključujući razne naraštaje i druge religije. Čestitke za rad Fokolara!" "Zahvalna sam što sam imala ovu prigodu koja još više otvara srce svima nama. Međuvjerski dijalog je put za uzajamno otvaranje", zaključuje Maria Voce.

INICIJATIVE

Ovu međunarodnu inicijativu promiče sekcija mladih organizacije Religije za mir, nekad Svjetska konferencija religija za mir) i njezino međunarodno vijeće u kojemu su predstavljeni Pokret fokolara, budistički pokret Risho Kosei-kai i hinduistički pokret Shanti Ashram.

Akcijom se računa na međvjersku suradnju, a upućena je međunarodnim organizacijama, vladama, nacionalnim parlamentima i skupštinama, gradskim vijećima i velikim medijima. Traži se odlučnost i drastično smanjenje nuklearnog i konvencionalnog naoružanja te da se sredstva dosad namijenjena tim

ARMS DOWN! | Religions for Peace

CAMPAIGN FOR SHARED SECURITY

Osim toga traži se revizija Međunarodnog ugovora o neširenju nuklearnog oružja, već predviđena u kalendaru za 2010., čija potpora na međunarodnoj razini u posljednje vrijeme slabila zbog pogoršanja situacije u kriznim područjima.

Svečano otvaranje kampanje bilo je u Kostarici 7. studenoga 2009. Pokret fokolara već tada je predstavljala šesteročlana delegacija, među kojima je bilo četvero mladih iz različitih zemalja.

U siječnju ove godine, za vri-

svečano potpisavši apel na susretnu lidera mladih pokreta Risho Kosei-kai u Tokiju. Zatim je sredinom veljače javno pokrenuto sakupljanje potpisa za vrijeme susreta Mladih za ujedinjeni svijet u Castel Gandolfo (Rim), a potom i u cijelom svijetu. Predviđa se da će tradicionalni masovni skup mladih u Loppianu za 1. svibnja, kao i drugi događaji vezani uz Tjedan ujedinjenog svijeta (1. do 9. svibnja 2010.) biti važni momenti u širenju ove inicijative.

Dolje oružje!

Počela akcija kojom se u čitavom svijetu potiče sakupljanje 50 milijuna potpisa do kraja 2010. kako bi se međunarodna zajednica senzibilizirala podržati apel za razoružanje

ciljevima usmjere za odlučnije ostvarivanje milenijskih ciljeva razvoja predviđenih Milenijskom platformom (OUN 2000.).

jeme svog putovanja u Aziju, predsjednica Pokreta fokolara Maria Voce potaknula je na suradnju u ovoj inicijativi

I tvoj je potpis važan

Svjetski vojni troškovi dosegli su dosad najveću brojku: 1.464 milijarde dolara u 2008. godini.

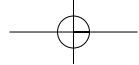
Bilo bi dovoljno preusmjeriti 10% globalnog proračuna za vojne troškove da bi se potpuno ostvarili milenijski ciljevi razvoja koje je donijela OUN svojim dokumentom *Millennium Development Goals - MDGs*.

Religije za mir pozivaju te da se pridružiš vjerskim vođama svijeta u ovoj globalnoj kampanji za razoružanje. Cilj je dostići 50 milijuna potpisa koji će biti uručeni Generalnom tajniku UN, stalnim članicama Vijeća sigurnosti, vođama država i članovima parlamenta u tvojoj zemlji.

Tko može postati promotor?

Bilo tko, jer je prianjanje osobno i može se ostvariti potpisom na internetskoj stranici (www.religionsforpeace.org). Na istoj stranici mogu se naći i formulari na kojima oni koji žele mogu postati promotori i širiti ovu inicijativu prikupljanjem potpisa.

"U trenutku kada je žurno reagirati na konfliktne vizije i ojačati međunarodno civilno društvo povezujući s onima koji rade za isti cilj, smatramo da i ova inicijativa može biti uspješno sredstvo za podržavanje konkretnih opredjeljenja za mir i sveopće bratstvo", tvrde organizatori. ■

VIJESTI

*Posjetitelji vrtića
Zraka sunca
s djecom,
ravnateljicom i
pedagoginjom.
Četvrti s lijeva
(u zadnjem redu)
talijanski
veleposlanik
Alessandro
Pignatti*

Posjet "Zraci sunca"

Usubotu 24. travnja, prigodom Dana grada Križevaca, vrtić Zraka sunca posjetio je talijanski veleposlanik u Republici Hrvatskoj gosp. Alessandro Pignatti, prvi tajnik gosp. Walter Di Martino i nekoliko prijatelja iz Reana del Rojale, talijanskog grada prijatelja Križevaca.

Skupina djece je u ime vrtića izvela zanimljiv umjetnički program, s pjesmama na hrvatskom, engleskom i talijanskom jeziku, pod vodstvom učiteljica Andreje Skalički i Olesije Simunović. Nekoliko bivših polaznika vrtića odsviralo je glazbene točke na glasoviru, mandolini, flauti i gitari, a Ivana Kulko, koja sada pohađa treći razred gimnazije, vodila je čitav program na talijanskom jeziku, posredujući radost zajedničkog obilježavanja Dana grada. Goste je osobito dojmilo ozračje vodrine, sklada te živih i iskrenih odnosa među djecom, učiteljicama i roditeljima. Nakon toga su sudjelovali na programu u Hrvatskom domu, izrazivši svoje zadovoljstvo doživljenim susretima.

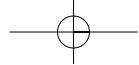
Anna Lisa Gasparini

Našao sam se!

U očekivanju opširnijeg izvješća sa susreta Župskog i Biskupijskog pokreta Djela Marijina pod naslovom "Župa – svjedok Božje ljubavi", održanog u Castel Gandolfu od 16.-18. travnja 2010., donosimo dojam jednog sudionika

Gospodin župnik, vlč. Milivoj Koren, fokolarin, delegirao me, s još dvije kolegice iz naše župe da sudjelujemo na tome susretu. Mi smo članovi zajednice Riječi života u našoj župi. Prvi susret sa Marijinim djelom imao sam prije 7-8 godina u na Marijopolju u Mrkoplju. Impresioniran sam bio tim susretom, zajedništvom, jednostavnosću, multinacionalnim bratstvom, gdje smo se svi osjećali jednak, bez barijera, s velikom radošću u srcu. Ta je iskra u meni tijekom godina postepeno jenjavala, mada smo imali povremene susrete Riječi života u župi. Tijekom ovoga susreta sve je više rasla radost, doticaj s Božanskom ljubavlju koja dopire u srca, spremna srca, otvorena srca svih onih koji su otvoreni Bogu i njegovoj ljubavi. Gledajući, slušajući i meditirajući, radošno sam prihvatio poziv da dadnem pisano koje ukratko glasi: "Slušajući izlaganje Chiare Lubich putem video snimaka, shvatio sam da je ona pravo oruđe u rukama Duha Svetoga i priopćuje nam čistu poruku Božju bez primjese svojega JA, a to znači da je ta duhovnost življenja Riječi života, volje Božje, vidjeti Isusa u drugome, živjeti ljubav s drugima i tako imati Isusa među nama po življenoj međusobnoj ljubavi upravo volja Božja za vjernike ali i za ljudе dobre volje općenito". Mogu nadodati i saznanja, po završenom susretu, da je življenje te duhovnosti poseban dar za novo tisuće i da ga je moguće ostvarivati. Karizma koja proizlazi iz Chiare i nakon njezine smrti djeluje među ljudima. Mogu reći da je ta duhovnost nadnacionalna, nadreligijska i nadnaravna i da je kao takva jako potrebna današnjem svijetu. Tu sam se našao i mislim da tu mogu sebe ostvarivati, jer sam dugo tražio jednu duhovnost koja će me nadahnjivati, ispunjavati i činiti me radosnim.

Dario Bassanese, Novigrad u Istri

NAJAVA

Prigodom zatvaranja Svećeničke godine priprema se međunarodni susret svećenika u Vatikanu od 9. do 11. lipnja. Među raznim manifestacijama na Trgu svetoga Petra u četvrtak navečer bit će molitveno bđenje sa Svetim ocem Benediktom XVI., uz svjedočanstva i glazbene točke te dijalog s Papom. U petak ujutro 11. lipnja, na blagdan Presvetog srca Isusova, Papa će u bazilici svetoga Petra predvoditi svećanu svetu misu.

U četvrtak 10. lipnja u bazilici svete Marije Velike svetu misu predvoditi će državni tajnik, kardinal Tarcisio Bertone.

Predstavljamo program koji u sklopu susreta pripremaju svećenici Pokreta fokolara i pokreta Schoenstatt, u suradnji s međunarodnim katoličkim karizmatskim pokretom Obnove u duhu i drugim crkvenim udrugama, u srijedu 9. lipnja od 16 do 19 sati.

"Svećenici danas" naslov je popodneva kojim se želi, nadasve jezikom svjedočanstva i umjetnosti, dati odgovor na velike izazove koje pred današnje svećenike stavlja Crkva i društvo. Susret će se održati 9. lipnja u dvorani Pavao VI. u Vatikanu, u sklopu manifestacija kojima se zaključuje svećenička godina. Očekuje se sudjelovanje svećenika iz preko 70 zemalja s pet kontinenata.

Programom će se u tri momenta ocrtati lik današnjeg svećenika: Božji ljudi, braća među braćom, proroci novoga svijeta. U svaki programski blok uvest će po jedna misao pape Benedikta XVI. (preko video zapisa). U zaključnom dijelu bit će predloženo nekoliko misli utemeljiteljice Fokolara Chiare Lubich i utemeljitelja Schoenstatta, oca Josefa Kentenicha.

Među svjedočanstvima ističemo svećenika iz Irske koji će govoriti o svojem iskustvu vjer-

predsednik CELAM-a, izložit će teološko svjedočanstvo.

Umjetnički dio vodit će međunarodna umjetnička skupina Gen Verde, zajedno sa svećenicima s raznih strana svijeta. Koreografije će izvesti bogoslovi iz Međunarodnog centra duhovnosti zajedništva "Vinea mea" u Loppianu.

Svi će sudionici biti akteri ovoga popodneva. Predviđeni su kratki momenti u kojima će svećenici, bogo-

Svećenici Pokreta fokolara i pokreta Schoenstatt, u suradnji s međunarodnim katoličkim karizmatskim pokretom Obnove u duhu i drugim crkvenim udrugama 9. lipnja priređuju susret u sklopu zatvaranja Svećeničke godine

Svećenici *danas*

nosti Božjem pozivu, preživjele iz napada na sjemenište u Buti-Burundi, svećenika iz Njemačke koji će govoriti o tome kako je pobijedio problem alkoholizma uz pomoć svoje zajednice. U drugim svjedočanstvima bit će riječi o iskustvu bolesti; o afektivnom životu i celibatu življenom u kontekstu bratstva; o pastoralu u suvremenom višekulturalnom i viševjerskom kontekstu. Predstavit će se velika evangelizacijska inicijativa na jugu Brazila, vođena u zajedništvu s laicima.

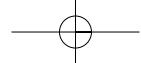
Prefekt Kongregacije za kler, kardinal Claudio Hummes, predvoditi će večernju, čime će se završiti popodne. Kardinal Francisco Javier Errázuriz, nadbiskup Santiaga del Cile, bivši

slovi i laici, kao i posvećeni laici, u malim skupinama voditi dijalog na teme o kojima je bilo riječ u programu.

TV prijenos će se moći pratiti u mnogim zemljama, zahvaljujući satelitima Vatikanskog TV centra, TV mreži Telepace i drugima, a prenosit će se i putem interneta.

Program i najnovije informacije mogu se naći na stranici www.sacerdotioggi.org i dobiti putem e-maila sacerdotioggi@gmail.com.

Informacije o sudjelovanju svećenika iz Hrvatske na e-mail: vidovic.boris@gmail.com; tel. 021 645 049 i 095 900 3624.

DUHOVNOST JEDINSTVA

Narod Božji

"Ovo je doba Mističnoga tijela Kristova" – rekao je papa Pio XII.

To znači da će, ako ga budemo živjeli, i odraz na društvo ubrzo biti vidljiv. Jedan bi trebao biti uzajamno poštovanje i prihvatanje država i naroda. To je nešto neobično. Naviknuti smo na čvrste granice među narodima, strahujemo od moći drugih, savezi se sklapaju samo ako se može izvući korist.

Vrlo se rijetko pomišlja – do tih se visina narodni moral nikada nije uzdignuo – da je moguće djelovati jedino iz ljubavi prema drugom narodu.

Ali, kada se život Mističnoga tijela među pojedincima toliko razvije, kada oni budu djelotvornije ljubili svoje bližnje – bijele ili crne, crvene ili žute – kada ih budu ljubili kao sami sebe, ovaj će zakon biti jednostavno primjeniti i u odnosima među državama.

I dogodit će se nešto novo – jer ljubav pronalazi

poput miomirisa je darovati Gospodinu, vladaru kraljevstva koje nije od ovoga svijeta, upravitelju povijesti, te učine to kako bi zavladala uzajamna ljubav među državama, ljubav kakvu Bog zahtijeva, kakvu zahtijeva od braće, taj će dan biti početak novoga doba. Toga će dana Isus među narodima biti živo prisutan kao što je živo prisutan među dvojicom koji se ljube u Kristu. Napokon će biti postavljen na mjesto koje mu uistinu pripada, na mjesto jedinoga kralja, ne samo srdaca već i naroda. Krist će biti Kralj.

Kršćanski narodi, ili njihovi predstavnici, trebali bi znati zatomiti svoje "kolektivno" ja. To je cijena. Uostalom, ništa se manje ne traži od svakoga od nas – kako bi se naše duše stopile u jedinstvu. Došlo je vrijeme u kojem svaki narod mora nadići osobne granice i usmjeriti pogled iznad njih. Došao je trenutak u kojemu domovinu drugoga treba ljubiti poput svoje, u kojemu naše oko mora zadobiti novu čistoću. Nije dosta biti nenavezani na sebe samoga kako bismo se

Karizma jedinstva i politika

Ovi tekstovi iz pedesetih i šezdesetih godina prošloga stoljeća, otkrivaju političko usmjereno nazočno od samoga početka u karizmi jedinstva

Chiara Lubich

ili čini sličnima – narodi će učiti ono najbolje jedni od drugih, a krepoti će kružiti i obogaćivati sve.

Tada će doista postojati jedinstvo i različitost, a na svijetu će se pojaviti narod koji će se moći zvati "narodom Božjim", nastao na ovoj Zemlji, a prožet nebeskim zakonima.

Marija, veza jedinstva među narodima

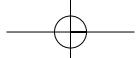
Ovaj govor s Marijopolija u dolomitskom naselju Fiera di Premiero 1959. godine bio je upućen predstavnicima dvadeset i sedam zemalja

Ako jednoga dana ljudi – ne kao pojedinci već kao narodi – uspiju ukloniti svoju osobnu zamisao o domovini, o svojim kraljevstvima, i

mogli zvati kršćanima. Današnja vremena od Kristovih sljedbenika traže nešto više, zahtijevaju socijalnu dimenziju kršćanstva. Kršćanin u skladu s Kristovim zakonima treba izgraditi ne samo svoju zemlju, već treba pomoći izgradnji drugih općim zagrljajem Crkve, nadnaravnim pogledom koji daruje Bog Otac koji s neba vidi sve potpuno drukčije nego mi. Potrebno je tako savršeno živjeti Kristovo Mistično tijelo da ga možemo pretvoriti u društveno mistično tijelo.

Gotovo čitava povijest čovječanstva protkana je ratovima. Mi smo u školskim klupama učili da su ratovi gotovo nešto dobro, sveto, spas za domovinu. Tako je bilo, ili je ponekad bilo tako.

Ali, ako u vlastitoj duši poslušamo odjek upozorenja različitih papa, pa i Svetoga Oca Pija XII., osjetit ćemo kako ona opominju čovječanstvo na strahote rata i spuštaju se – htjeli mi to ili ne –

među vladare, pokušavajući smiriti gnjev i interes, spriječiti strašna ratna razaranja. Jer, ratom se sve gubi, a mirom se sve dobiva.

A sve to zato što je povijest slijed bratoubilačkih ratova, sukoba bratskih naroda kojima je jedini Vladar svijeta udijelio komadić zemlje kako bi je obrađivali i na njoj živjeli.

On blagoslivlja mir jer je utjelovljeni mir. Mi koji promatramo kako Gospodin osvaja jedno po jedno srce svoje djece iz svih naroda, svih jezika i mijenja ih u djecu ljubavi, radosti, mira, smjelosti, snage, nadamo se da će Gospodin biti milosrdan prema ovom podijeljenom i raspršenom svijetu, prema narodima koji su zatvoreni u svoju ljušturu i dive se svojoj ljepoti – jedinstvenoj, po njihovu mišljenju, a zapravo ograničenoj i nezadovoljavajućoj – koji se grčevito bore za svoje blago, čak i za dobra koja bi mogla služiti narodima koji umiru od gladi, te da

će srušiti prepreke i učiniti da neprekidan mlaz ljubavi teče između država, slap duhovnih i materijalnih dobara.

Nadajmo se da će Gospodin uspostaviti nov poredak u svijetu! On, jedini sposoban od čovječanstva učiniti obitelj i sačuvati razlike među narodima kako bi u sjaju svakoga, kad je u službi drugomu, blistalo jedino životno svjetlo koje, uljepšavajući zemaljsku domovinu, od nje čini predvorje nebeske.

Možda se sve izrečeno može učiniti nestvarnim. No, ako je odnos među kršćanima uzajamna ljubav, zbog nepromjenjive evanđeoske logike ni odnos među kršćanskim narodima ne može biti drugo doli uzajamna ljubav. Bez obzira na to,

postoji veza koja već snažno veže narode, koju je glas svakog naroda već izrekao, glas naroda koji je često Božji glas. Ta skrivena, tajanstvena veza u srcu svakoga naroda je Marija.

Tko može razuvjeriti Brazilce da je Maria kraljica njihove zemlje?

Tko bi mogao i pomisliti da Maria – "naša Gospa Fatimska" ne pripada Portugalcima?

Tko neće priznati Francuzima da je "lijepa mala Gospa iz Lourdesa" njihova?

Ili Poljacima Czestochowsku Gospu?

Englezima da je njihova zemlja "Marijin posjed"?

Tko može zanijekati da je Maria "gospodarica Italije"?

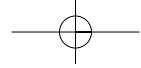
Koliko su puta u povijesti narodi utočište potražili u marijanskim utvrdama, bazilikama, ili svetištima – kao da su zaštitu tražili pod Marijinim plaštem dok su se bratski narodi borili protiv njih. Svi su je kršćanski narodi proglašili

svojom Kraljicom i Kraljicom svoje djece.

No, nešto nedostaje, a to ne može učiniti Maria, moramo joj mi pomoći. Nedostaje naša suradnja u tome da kršćanski narodi – brojna ujedinjena braća – podu k njoj i zajedno je proglaše Majkom i Kraljicom. Okrunit ćemo je ako svojim obraćenjem, molitvama i djelovanjem uklonimo veo koji još uvijek skriva njezinu krunu, krunu koju joj je darovao Papa kad ju je proglašio Kraljicom svijeta i svemira. Moramo joj položiti pred noge

djelić svijeta koji je u našim rukama.

Danas su nekršćanskim zakonima uklonjene mnoge granice i među vrlo kršćanskim narodima. Možda je to Bog dopustio kako bi Marijin hod svijetom – koji se treba dogoditi – bio manje ometan i kako bi sve služilo kao "podnožje njezinim nogama" (usp. Mt 5,35), nogama najveće Kraljice koju Nebo i zemlja poznaju, Kraljice ljudi, Kraljice svetaca, Kraljice anđela. Dok je boravila na zemlji, ona je znala potpuno žrtvovati samu sebe, biti službenica Gospodnja i tako naučiti svoju djecu putu jedinstva, općem zagrljaju ljudi, sve dok ne bude "kako na nebu tako i na zemlji". ■

SVEUČILIŠTE SOPHIA

Na sveučilištu Sophia u Loppianu studiraju mladi s raznih kontinenata

Izrazom *claritas*, koji u duhovnoj literaturi ima značenje prosvijetljene mudrosti, mogu se sažeti posljednje utemeljitelske aktivnosti Chiare Lubich. To su: Škola Abba za izučavanje njezine karizme jedinstva, Centar za dijalog sa suvremenom kulturom i sveučilišni institut Sophia.

"Sveučilišni institut Sophia je radionica formacije i istraživanja u kojoj se ističu duboke veze između života i misli, između studija i iskustva. To je sveučilišni institut koji gleda u budućnost, pozoran na mogućnosti što ih naše vrijeme nudi kako bi čovjek današnjice i sutrašnjice sve više postajao čovjek-svijet, kako je to voljela govoriti Chiara Lubich", rekao nam je rektor prof. dr. sc. Piero Coda.

Možemo *promijeniti svijet*

Sveučilište Sophia, otvoreno prije dvije godine, otvorilo je vrata studentima cijelog svijeta. U čemu je njegova novost? Predstavljamo dvoje studenata koji se ne prilagođavaju pasivno nametnutoj kulturi

**Neven
Novak**

Integracija studija i života upravo je značajka obrazovnog projekta i akademske metode ovog sveučilišta.

Studenti i profesori se obvezuju:

- za temelj didaktičke i obrazovne aktivnosti postaviti uzajamno prihvaćanje
- provoditi u praksi jednu "Riječ života" uzetu iz Biblije i razmjenjivati iskustva koje ona pobuduje

Studij, istraživanje i predavanja imaju za cilj uspostavljanje stalnog dijaloga između profesora, kao i između studenata i profesora. Iz toga proizlazi pouka iz više smjerova od strane

profesora i osoblja, kao i aktivan doprinos studenta u zajedničkom istraživanju.

Teorijska predavanja popraćena su vježbama, posjetima s vodičima, susretima sa građanskim i vjerskim realnostima, sa zajednicama različitih kršćanskih tradicija, s predstavnicima raznih religija i s predstavnicima mnogolikih izraza suvremene kulture.

Predviđena su razdoblja prakse u raznim sredinama, osobito na profesionalnim, kulturnim i društvenim područjima koji su izraz kulture jedinstva, kao što su primjerice podu-

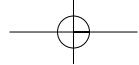
zeća ekonomije zajedništva.

Više informacija na:
www.iu-sophia.org.

Carlos – Meksiko

"Tijekom studija inženjerstva elektroničkih sustava otišao sam na godinu dana u Japan. Tamo sam opazio veliku različitost između njihove i moje kulture. Bile su različite, ali i komplementarne, pa je za svaku moglo biti korisno poznавanje druge i njihovo povezivanje.

Kad sam se vratio, osnovao sam malo poduzeće kako bih ljude upoznao s japanskim jezikom i

bilo posve lako, i došao sam ovdje na dvije godine formacije.

Ostaviti sve i doći u Sophiju, to je pitanje životnog plana koji netko ima. Ovo je drugačije sveučilište, jer se ne uče samo ekonomiske, političke i profesionalne, nego i životne tehnike, kako uspostavljati odnose, kako se izgraditi kao osoba u funkciji drugih.

Budući da svakoga dana naučim nešto novo, u Sophiji se mijenja moja vizija budućnosti: ono što mislim sada sasvim je drugačije od onoga što sam mislio na početku studija. Želim pomoći u ekonomskom razvoju kroz ovaj novi način ekonomskog djelovanja, ali sam i otvoren onome život od mene bude tražio."

Laura – Italija (Torino)

"Moja je aspiracija uvijek bila umjetnička karijera, teatar, ali da bih imala sigurniji posao, završila sam ekonomiju. No potreba za humanističkom formacijom u meni je bila jaka, pa sam se upisala na fakultet književnosti i filozofije, na odsjek komunikacija i multimedija. Osjećala sam da mi je to najbliži od svih smjerova, također i zato što mislim da je komunikacija vrijedna perspektiva za tumačenje današnjeg društva."

■
jali su pravi odnosi a svaka materija bila je izolirana od drugih. Ako jednom postanem profesorica, ne želim tako raditi, razmišljala sam. Moji učenici trebaju izaći iz razreda riječima: "Bio je to baš lijepi trenutak". Ali kako se pripremiti na to? Čula sam za Sophiu i odmah mi je bilo jasno da je to moj put.

Ostavljanje svega onoga uz što si vezan donosi bol, ali dobiva se mnogo, mnogo više od onoga što se ostavi. U ovoj godini Sophia mi je pružila pripremu koju ču samo s godinama shvatiti: nadasve profesionalnu, snagu da pristupim doktoratu koju inače ne bih imala, a uz to i ljudsku pripremu koja će mi trebati bez obzira na to što ču raditi. Promijenila sam se i iznutra. Primjerice, prije sam mislila da vjerujem u Boga, dok sam je sada vidjela utjelovljenu u konkretnu kulturu jedinstva u odnosima među nama studentima i između nas i profesora. O tome uvijek govorim svojoj obitelji i prijateljima. Doista možemo promijeniti svijet. Nakon godine provedene u Loppijanu, pripremit ću doktorat, a onda ču nastojati ući na sveučilište kao znanstveni istraživač."

Studij, istraživanje i predavanja na sveučilištu Sophia imaju za cilj uspostavljanje stalnog dijaloga između profesora, kao i između studenata i profesora. Iz toga proizlazi pouka iz više smjerova kao i aktivan doprinos studenta u zajedničkom istraživanju.

kulturom na nekoliko sveučilišta i poduzeća. Pozvao sam i nekoliko Japanaca na suradnju u projektu, kako bi se pospješila ta uzajamna interakcija. U istom razdoblju započeo sam upravni studij, ali tehnike kojima su me poučavali nisu mi pomagale stvoriti tu novu kulturu. Nedostajala je pozornost prema osobi koju sam tražio da bi integracija među različitim kulturnama postala bogatstvo i za život poduzeće.

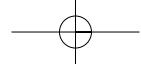
U to sam se vrijeme srelo s ekonomijom zajedništva i kroz dvije godine nastojao sam je provesti u praksi. No nisam dobro razumio kako. Na kraju sam odlučio zatvoriti svoje poduzeće i otići na šest mjeseci u Brazil kako bih izravno upoznao neka od tih ostvarenja. U Marijopoliju Ginetta, radeći zajedno s poduzetnicima ekonomije zajedništva, shvatio sam nadasve da za ostvarenje ove nove kulture najprije moram promijeniti sebe. Kada sam čuo za sveučilište Sophia, pomislio sam da to može biti prava prigoda za mene. Trebao sam se opredijeliti, što nije

Tijekom dvije godine specijalizacije razumjela sam da bi moj put mogao biti sveučilišna karijera, ali kroz dimenziju teatra koja je za mene temeljna. Riječ je o "telesnom teatru", gdje se ne koriste riječi, nego se komunicira tijelom. To me uvijek poticalo na razmišljanje o tome kolika je ljudska moć komuniciranja i kako u odnosu s drugom osobom uvijek nešto kažemo, pa i kad ne govorimo.

Kada sam počela doktorat, osjećala sam se nespremnom. Dvije godine studija filozofije ostavile su mi trag: skoro svi profesori bili su ateisti, nedosta-

(2) arhiv IUS

SVJEDOČanstvo

Ali, uprava za upravom odgađala je taj teški korak sve dok... više nije bilo odgađanja.

Zabrinjavala sam se kako će to biti, kako će sve to utjecati na odnose u koje smo toliko ulagali.

Odlučila sam da ču ih obavještavati o svemu, o svim izvještajima, o hrpmama papira koje su tih dana stizale, a koje oni nisu ni željeli čitati, govorеći: "Mi tu ne možemo ništa. Bit će po njihovom".

Sve to sam radila u jedinstvu sa sindikalnim povjerenikom naše poslovnice.

Kao voditelj poslovnice nastojala sam biti racionalna u vođenju kadrovske politike. Ponašala sam se kao da se radi o mom vlastitom poduzeću, pa s

Drama u poslovnici

Svakoga dana slušamo žalosne vijesti o otpuštanju radnika u hrvatskim poduzećima. Kako to izgleda izbliza u radnoj sredini gdje su se s godinama izgradili dobri međuljudski odnosi među zaposlenicima.

priredila
**Dina
Perkov**

Radim kao voditeljica jedne poslovnice. Već godinama nastojim živjeti po evandeoskim principima, u obitelji i na poslu. Na radnom mjestu to je stalno nastojanje da budem korektna, pravedna, da ljubim sve bez razlike, pa i osobe koje imaju drugačije stavove. Nakon više godina rada klijenti, a i uprava, primijetili su da je naša poslovnica nešto drugačija od ostalih. I sami se iznenadimo kada primijetimo da i klijenti iz obližnjeg grada dolaze neke usluge obaviti baš kod nas.

Više puta čujemo ovakve i slične riječi pohvale: "Svaka čast osoblju na poslovnosti i lju-

baznosti"; "Zahvaljujem na lijepom prijemu i pomoći pri ispisivanju uplatnica jer slabije vidim"; "Takva strpljivost se rijetko može naći".

Od velike pomoći mi je što u poslovnici radi i Pavica, koja također svakodnevno živi iste evandeoske vrijednosti. Ona mi je podrška i pomoći u svemu, a prije svega u nastojanjima da u našoj poslovnici gradimo pozitivnu radnu atmosferu te odnos povjerenja i suradnje među radnicima.

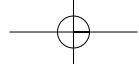
Kriza je pokucala i na vrata naše agencije. Naime, poduzeće u kojem radim već duži niz godina se spremala na smanjenje broja zaposlenih.

20 izvršitelja u stvari nismo nimali viška radne snage. To je bilo i potvrđeno rješenjem u kojem je upravo taj broj bio utvrđen kao potreban za našu poslovnicu.

Ali svejedno smo imali 4 osobe viška. Naime, četiri zaposlenice su se trenutno nalazile na porodiljskom dopustu, a one ne mogu biti višak jer su zakonom zaštićena kategorija.

Uprava je među ostalim predložila da se tehnološkim viškom proglaši sva niža stručna spremna. Imali smo četiri takove osobe.

Kao predstavnik uprave trebala sam podržati njen prijed-

log, no u srcu sam osjećala bol. Skupila sam snage i pokušala zaposlenicima prenijeti tu tešku vijest. Dobro se sjećam tog sastanka, u poslovnici je nastao tajac. Neki su odahnuli, a neki duboko uzdahnuli.

Imali smo vikend pred sobom da se očitujuemo na prijedlog uprave.

Cijeli vikend nisam imala mira. Pred oči su mi dolazile slike mojih zaposlenika koji će biti pogodjeni tom odlukom, ako se usvoji.

Mislila sam na Damira koji ima dvoje školske djece, na Marijanu kojoj je taj posao sve ("Velim ga, šefice", rekla mi je jedno jutro), na Stanku... Imali su dugogodišnje iskustvo rada na istim poslovima kao i njihovi kolege (svi s više od 20 godina radnog staža).

Te poslove su obavljali jednako pa, usudila bih se reći, pojedinci i odgovornije od drugih koji su imali odgovarajuću spremu. Radili su požrtvovno. Strahovala sam da će se razočarati, jer nakon svega takva nagrada...

Što učiniti, pitala sam se? Molila sam, povjeravala te ljude Isusu, Mariji, Chiari, Nebeskom Ocu...

Kako postupiti... Tražila sam odgovor.

Upravo te nedjelje popodne u posjet mi je iznenada navratila jedna osoba koja me je saslušala. Naravno, u razgovoru sam se dotakla i svog problema.

U njenim riječima osjetila sam neko rješenje. Rekla mi je: "Pa ako tako misliš za svoje ljude, reci to upravi. Tvoje je da kažeš to i pred ljudima, neka znaju da ih cijeniš i što misliš o njima, napravi svoj dio i budi mirna. Bit ćes sretna ako uspiješ, a bit ćes mirna ako i ne uspiješ."

I zaista, u meni se nastanio mir.

Odlučila sam potaknuti ljude da podrže kolege s nižom stručnom spremom. U tome

sam imala i punu podršku moje kolegice Pavice.

Predložili smo sindikatu da se zauzme za nižu stručnu spremu na način da ne idu svi u program zbrinjavanja automatski, da se isti promatraju prema dogovorenim objektivnim kriterijima koji vrijede za sve ostale zaposlene.

I gle svjetla, naš prijedlog je usvojen.

Time muke još uvijek nisu prestale, no raslo je povjerenje među zaposlenicima. U razgovoru s njima došli smo do nekih iznenadnih rješenja. Dvije osobe odlučile su otići u mirovinu, a jedna u prijevremenu mirovinu. Razgovori s tim osobama bili su prilika da se izgrade odnosi puni poštovanja. Ganula me spremnost jedne radnice: "Šefice, ako ja spašavam nečije radno mjesto, oticiću".

Raspitala sam se u kadrovskoj službi za to i rečeno mi je da ona nikoga ne spašava.

Iako sam se nesvesno nadala da će ta njena odluka biti neko rješenje, željela sam je ohrabriti da učini kako je za nju najbolje.

Taj moj stav je unosio mir u moju, a i u njenu dušu.

Jadranka se ipak dobrovoljno odlučila za odlazak, a uprava je nakon toga odlučila da se njenim odlaskom sačuva nečije radno mjesto.

Cetvrtom zaposleniku ponudili su premještaj na iste poslove u drugu poslovnici, gdje je bila potreba.

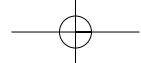
Danas je od ove drame prošlo dva mjeseca. Prije par dana oprostili smo se od sve tri osobe divnim zajedničkim druženjem.

Kroz čitavo ovo razdoblje još mi se jednom potvrdilo kako i u najtežim situacijama trebamo ustrajati u vjeri da Bog može sve okrenuti na dobro, ako mi ostanemo u ljubavi i vjerujemo da nam je blizu sa svojim rješenjima, koje daje preko jedinstva.

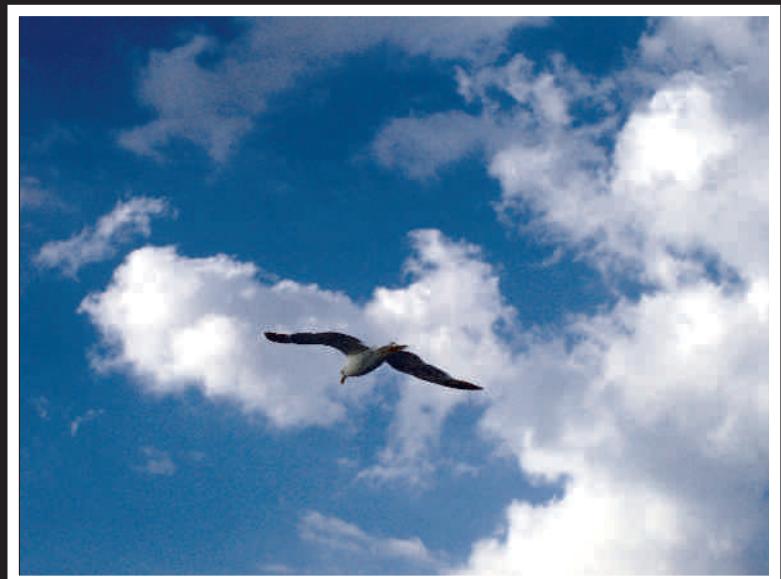
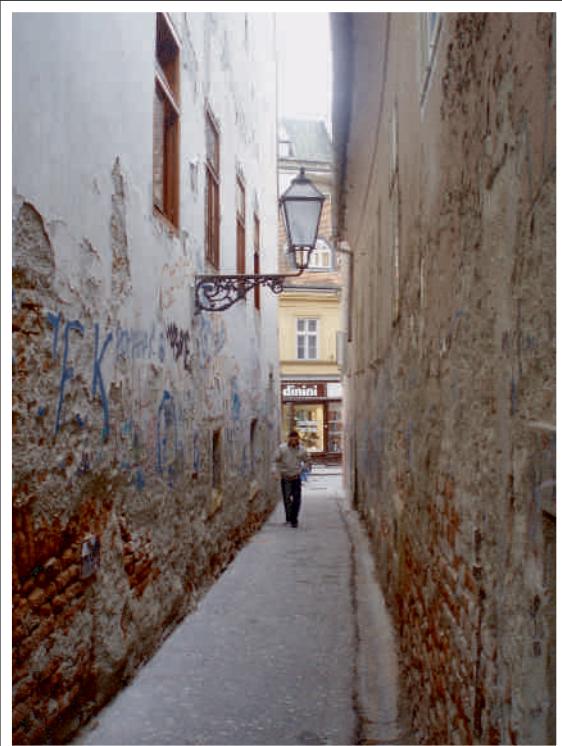
Skupila sam snage i pokušala zaposlenicima prenijeti tu tešku vijest. Dobro se sjećam tog sastanka, u poslovnici je nastao tajac. Neki su odahnuli, a neki duboko uzdahnuli. Imali smo vikend pred sobom da se očitujuemo na prijedlog uprave.

(2) Photo.com

SLIKOM I RIJEČJU

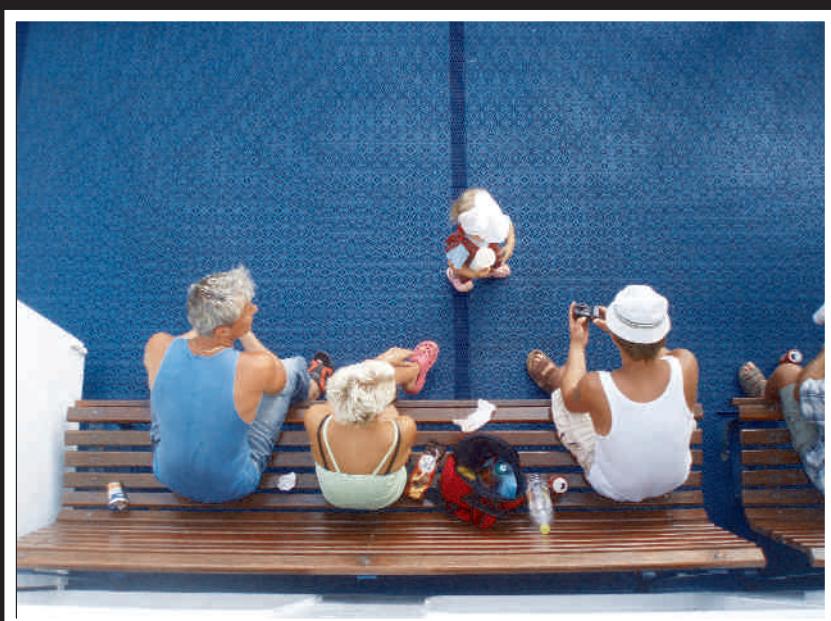

Hoću letjeti nebom beskrajnim.
Hoću bježati iz smoga i vinuti se
visoko među oblake da Ti kažem:
HVALA i VOLIM TE!

Hodaj, svjetiljke ti putem svijetle i u
malim uličicama snažno daju sigurnost.

Zahvala Stvoritelju

slike i izričaji
**Ena
Slišković**

Bože, HVALA Ti! Ja imam obitelj.

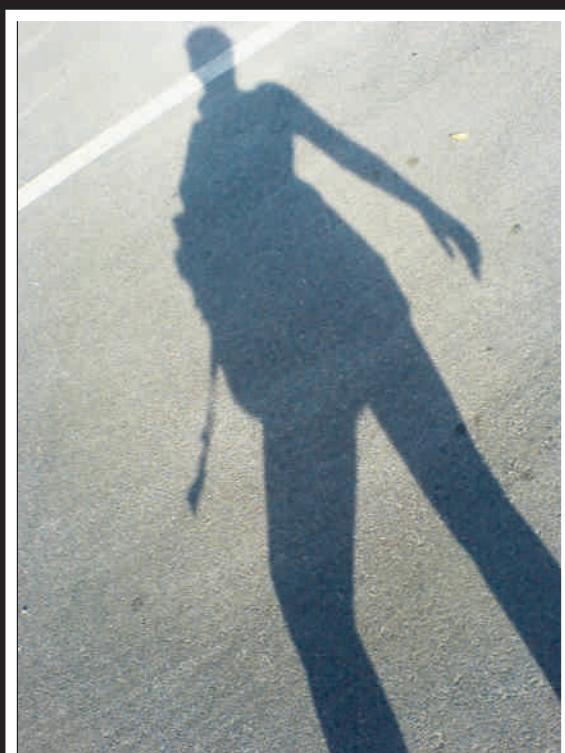
S Tobom je radost i kad me boli.

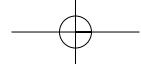
Možda nam govorиш da bacimo mrežu u drugu stranu, a mi smo sumnjičavi ili pak ne čujemo. Osnaži nam vjeru Bože!

Adio Split, žurim!
Sarajevo moje mene čeka!
Tamo kišobrani dulje traju! :)

Ponekad mislim da sam veća nego li centimetri svjedoče.
Ponekad zaboravim Tvoju veličinu povećati u svojoj predodžbi.
Ponekad griješim, ali Bože, Ti mi sve opraćaš. A gđe Tvoje veličine!

INTERVJU

Ivana Parlov
u razgovoru
za Novi svijet

Kako biste se predstavili čitateljima Novog svijeta?

Dolazim iz Imotskog. Otac i majka su radili u Švicarskoj, gdje smo brat i ja neko vrijeme proveli, ali smo se htjeli vratiti kući. Tako smo odrasli s tetom. Završila sam jezike i trenutno radim u Kutini u osnovnoj školi, gdje su u većini romska djeca. Nakon povratka iz Tanzanije osnovala sam udrugu „Kolajna ljubavi“ koja već više od godinu dana

Željko Scotti

Afrika u srcu

Mlada profesorica hrvatskoga i njemačkog jezika Ivana Parlov nosi misionarsko iskustvo iz Tanzanije koje ju je potaklo da osnuje Udrugu „Kolajna ljubavi“

Željko
Scotti

djeluje u Hrvatskoj. Trenutno sam angažirana na velikom projektu podizanja sirotišta u Songei, jednom od najsirotašnjih gradova Tanzanije, pa su svi moji naporci usmjereni na rad u Udrizi, ali i školi.

Kako ste se odlučili za misionarski put i kakvo je bilo Vaše misionarsko iskustvo?

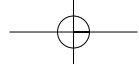
Često sam o tome razmišljala i ta je odluka dugo prebivala u meni. Budući me taj svijet oduvijek privlačio, čitala sam o o. Gabriću, Majci Terezi. Međutim, u Hrvatskoj tada nije bilo mogućnosti da laici odu u misije. Potom sam saznala za udrugu Zdenac iz Splita i njima se javila. Oni su u meni prepoznali kandidatkinju za odlazak u Zemlje trećeg svijeta i tako je počela moja priprema od godinu dana. Išla sam na brojna predavanja na

Teološki fakultet te na višemješćnu duhovnu obnovu u Palmotićevu kod isusovaca, volontirala na raznim mjestima. Kako mi nisu uspjeli pronaći neku od misija, odlučila sam se potruditi sama. Upoznala sam dvojicu bogoslova iz Tanzanije i kad je na sv. Duju došao njihov nadbiskup Norbert Mtega u posjet Splitu, rekla sam mu svoju želju i on mi je izrazio dobrodošlicu u svoju nadbiskupiju. Tako je započeo moj put u Tanzaniju. Potom sam upoznala don Antu Batarela bez kojeg bi moj put u Afriku bio puno teži. Don Mladen Parlov mojim je roditeljima pomogao da što prije prihvate moju želju i odlazak, jer je njima to bilo kao smak svijeta. Imali su vjere u mene, ali bio je prisutan strah. Nije svakidašnje da netko hoće dobровoljno poći u misije i tamo volontirati. Ali imala sam vjere da

nisam sama. Dočekao me don Ante te sam kod njega provela tri mjeseca. Počela sam odmah radići u srednjoj školi u njegovom selu i postupno se učila živjeti u toj kulturi. Počela sam učiti i njihov jezik svahili. U drugom dijelu svog boravka otišla sam kod nadbiskupa koji me je dolje i pozvao te sam radila u osnovnoj i srednjoj školi, ali i na fakultetu gdje sam bogoslovima predavala njemački. Usporedno sam odlazila u sela i pomagala djeci, siročadi i siromašnim obiteljima.

Jeste li se do sada susretali s Pokretom fokolara?

Iskreno govoreći o Pokretu fokolara nisam puno znala. Poznato mi je bilo da je to pokret u Crkvi, ali se u Hrvatskoj s njim nisam susretala. Kad sam došla u Tanzaniju, družila sam se s puno volontera iz Italije koji su članovi

toga pokreta. Oni su sačinjavali lijepu zajednicu, prekrasan pokret otvoren svima. To mi se jako svidjelo. Moji brojni studenti bili su članovi pokreta i rado su me pozivali na susrete, a ja sam se uvijek odazivala. Danas članovi Fokolara iz Italije u Tanzaniji grade veliki centar za mlade. Također je jedan moj student sad u Italiji kod njih nakon što je završio studij, na formaciji je i priprema se za Pokret.

U Tanzaniji ima puno sekti, čak preko dvjesto i to je veliki problem. Zato je dolazak Pokreta i drugih udruga iz krila Crkve

dosta novaca kako bih pomogla siromašnoj djeci da ne idu bosa i da imaju za školovanje. Nekima je trebala pomoći i u hrani ili sjeni menu, jer vi ne možete zamisliti kakvo tamo siromaštvo vlada. Valjda su me iz tih nekih razloga tako zvali, ali to vrijedi za svakog misionara jer u svakom vide svog dobročinitelja.

Kako u našoj vjerničkoj sredini poticati na misijski rad, na volontarijat ljubavi, ozdravljati ljudе od siromaštva duha?

Kod nas se itekako osjeća neka kriza, siromaštvo duha. Živimo u

Evangelje i čitanja, ali ne dolazi do nas, jer smo u ovom svijetu otrovani krvim stvarima. Teško je probiti taj naš oklop. Stoga je potrebno neprestano svjedočiti i primjerima poticati ljudi na volontarijat ljubavi. Moj primjer je potaknuo brojne mlade na misijski rad i to me čini sretnom.

Što je za Vas ljubav?

Ljubav je davati sebe, a ne očekivati ništa za uzvrat. Tada vam se uvijek vrati, i to stostruk. Što se tiče mog života u Africi, ljubav uopće nije bila zahtjevna. Mene su ljudi kod nas gledali kao osobu koja žrtvuje svoje vrijeme, svoj život za druge. Naprotiv, otkrila sam načine kojima sam se dariovala siromašnoj i napuštenoj djeci, čime sam stekla nova iskustva koja beskrajno obogaćuju.

Znam da Vam je u vašem misionarskom radu uzor Majka Tereza...

Majka Tereza je za mene posebna, kao i svima koji se odluče na taj poziv. Meni kao laikinji, Majka Tereza je uvijek bila olike dobrote, ljubavi i požrtvovnosti. U Africi me je posebno vodila. Bilo je trenutaka kad sam se susretala s poteškoćama u radu s djecom, s bolestima. Tada me je

itekako značajan za život tih ljudi i za život same zajednice.

Zašto su Vas u Tanzaniji nazvali „Božjim darom“?

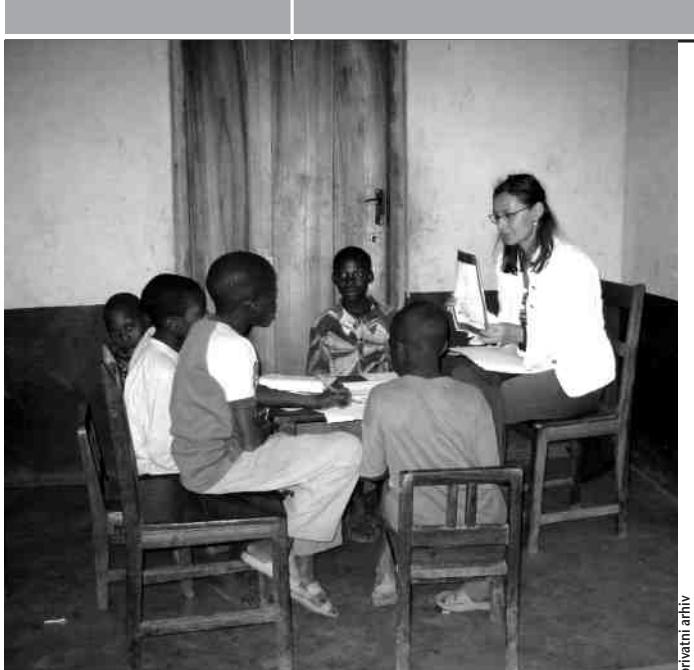
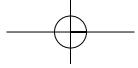
Kad pomažete tada zaista osjetite ljudi, pogotovo djecu. Ljubav je to koja se ne može opisati. To su prekrasna iskustva koja su mene obilježila. Nakon povratka nisam mogla zaboraviti te ljudi, djecu. Svet Afrike vas toliko dirne i ne možete ostati skrštenih ruku. Tako sam zamolila svoje prijatelje i ljudi oko sebe da pomognu. Skupila sam

svijetu koji je previše materijalan. Nažalost, postavili smo sebi krive ciljeve i imamo krive kriterije. Ljudi prečesto gledaju samo na materijalno, a zapostavili su duhovno. Dolazimo u crkvu, međutim, ne primi se Riječ Božja, ne padne na plodno tlo, na naše duše. Slušamo svećenika, čujemo

(2) privatni arhiv

Godina dana volonterskog misijskog iskustva potaknula je Ivanu da zamoli svoje prijatelje, sumještane pa i poznanike da pomognu ublažiti tužnu svakodnevnicu onih najpogođenijih i najmanjih. Nedavno je započela izgradnja sirotišta u kojem će svoj dom pronaći oko 50 djece.

privatni arhiv

Ljubav se gradi u malim stvarima, u razgovoru, u komunikaciji. U tom svijetu, u lepezi vjera i kultura, to puno znači.

lik Majke Tereze vodio i poticao, a i danas moja udruga „Kolajna ljubavi“ djeluje po njenom zagovoru i uzoru.

Imamo li srca za misije? Što za misije konkretno može učiniti svaki vjernik?

Gledajući na moje misijske aktivnosti, iskreno mogu reći da ljudi žele pomoći i nude pomoći bez prestanka. Teško je tražiti pomoći za siromahe u Africi kad je previše siromaha u Hrvatskoj. Moja sreća je da ne susrećem ljudе koji su siromašni duhom, već one koji su otvoreni za pomoći ljudima Trećeg svijeta te imaju veliko srce za misije.

Međutim, molitva je itekako bitna, a možda je se ne sjetimo. Više molimo za ljude oko nas. No, potrebno je moliti za misije i redovnike, redovnice, a sad i laike koji su pošli u misije. Oni su potrebni molitve, ali poželjno je i materijalno pomoći. Pet kuna doista može spasiti nečiji život u Africi. Zato uvijek naglašavam da smo svi pozvani biti misionari čineći djela milosrđa.

Bili ste među narodima koji još nisu čuli za Krista. Kako među tim ljudima graditi Ljubav Kristovu i kako danas

naviještati Evangeliјe svim narodima?

U Tanzaniji ima jako puno sekta, a prisutne su mnoge vjere i crkve. U biskupiji na jugu Tanzanije gdje sam živjela katolička je većina. Ali u svakom dijelu Afrike možete djelovati samo osobnim primjerom. Onako kako je Isus uvijek djelovao i govorio: „Neka po djelima spoznaju da si moj učenik, moj sljedbenik. Po ljubavi da spoznaju tko si i što si.“ Njima je bilo na ponos da jedna bjelkinja ide s njima na misu i moli krunice, dolazi na susrete fokolara, druži se s njima... Ljubav se gradi u malim stvarima, u razgovoru, u komunikaciji. U tom svijetu, u lepezi vjera i kultura, to puno znači.

Koliko pokreti u krilu Crkve, angažirani laici i udrugе mogu pomoći u novim izazovima svijeta?

Laici su danas iznimno potrebni. Oni se sve više „osjećaju“ u životu Crkve, koja im se počela otvarat te oni sve više doprinose i sudjeluju u radu Crkve. Smatram da laici trebaju sudjelovati u duhovnom životu i pomagati u ovim kriznim vremenima. Na taj će način doista biti svjetlo ljubavi.

Pogotovo mladi. Meni je, recimo, najviše pomogla FRAMA preko koje sam dobila čvrste temelje kako djelovati u društvu i živjeti svoju vjeru.

Koju ulogu po Vama ima obitelj u odgoju i uspostavi vrijednosnog sustava? Kakva je obitelj u Africi i što obitelj znači našoj crnoj braći u Kristu?

Za mene je obitelj svetinja. Mada nisam odrasla u klasičnoj obitelji, roditelji i staratelji su mi usadili vrijednosti koje su se s godinama počele profilirati. Stoga smatram da je obitelj najvažnija u uspostavi vrijednosnog sustava.

Obitelji u Africi su puno drugačije od naših. Roditelji nažalost nemaju vremena za djecu, jer po cijeli dan rade u polju. Stalno su u brizi kako prehraniti obitelj, kako platiti odlazak liječniku kad se dijete razboli, kako mu platiti školarinu... Kad svi sjednu oko jedne zdjele i zajedno jedu, to je poseban doživljaj. Tada zaborave na siromaštvo i bijedu koja ih okružuje i stvara se pravi obiteljski ugodaj. Naravno da je i njima obitelj najvažnija i da kroz nju pokušavaju svojoj djeci prenijeti vrijednosti njihove kulture i naroda.

Kolajna ljubavi

Dobra djela su karike koje tvore lanac (kolajnu) ljubavi!

Majka Terezija

Songea je jedan od najsilomašnjih gradova Tanzanije s ogromnim postotkom siročadi i djece "s ulice", koja su u ovakve neprilike dospjela zbog kobnih smrti svojih roditelja.

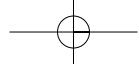
Projekt izgradnje sirotišta u kojem bi svoj dom pronašlo oko 50 djece možemo poduprijeti uplatom na ţiro račun:
2340009-1110344443 - (PBZ)

Za inozemstvo:

HR67 2340 0091 1103 4444 3

PBZ D.D. 10000 Zagreb, Račkoga 6, Croatia

SWIFT CODE: PBZGHR2X

PSIHOLOG

Mogli bismo reći da se većina zlostavljanja djece i adolescenata događa među zidovima vlastitoga doma. Zašto se ono događa u okružju koje bi trebalo štititi dijete i kako ga sprječiti?

Statistike vezane uz pojavu pedofilije, a čini se da je ona u stalnom porastu, potvrđuju da se devedeset posto seksualnog nasilja nad djecom i adolescentima događa u obiteljskom okružju, od vlastitih roditelja, bliskih rođaka ili obiteljskih prijatelja.

Zašto se pedofilija događa upravo u okružju koje bi trebalo štititi od takvoga oblika nasilja? U obiteljima u kojima se pojavljuje rodoskrnuće najčešće nailazimo na poremećaj u nekom od dijelova obiteljskoga života. Takve su obitelji obično zatvorene, nastoje se na neki način izolirati od društva. Uglavnom su to nesretni brakovi s nezadovoljavajućim spolnim životom.

Kad nasilje nad djecom čini otac (što je najčešće), obično se uz oca-gospodara vezuje nedostatak majke. Obitelj je izričito patrijarhalna, a majka – često i sama žrtva suprugova nasilja – nesposobna je zaštитiti svoju djecu, pa tako neizravno postaje sudionicom seksualnoga zlostavljanja. Kako bi se zaštitala od presnažnih, bolnih osjećaja, ona nijeće postojanje nasilja. Ponekad strah prijeći njegovo otkrivanje (strah od dodatnoga suprugova ili očeva nasilja, od osude okružja u kojemu se živi i sl.), a sudionici čak mogu biti i drugi članovi obitelji.

Katkad je spolno zlostavljanje pokušaj oca da potvrdi svoju nadmoć u obitelji, neka vrsta nametanja vlastite moći. Ponekad i majke iskorištavaju svoju djecu. Riječ je o majkama s poremećajem osobnosti. Njih u to često povuku očevi koji njima upravljaju i prisiljavaju ih da im se pridruže u nasilju. Kao što smo vidjeli, djecu zlostavljaju i drugi

arhiv CN

Pedofilija u obitelji

rođaci ili osobe bliske obitelji, iskorištavajući blizinu i povjerenje koje obitelj prema njima osjeća.

Nasilje rijetko završava jednim činom, štoviše, ono se najčešće nastavlja godinama, uz prijetnje, ucjenjivanje, ponekad bez vidljivoga nasilja, uz zas trašivanje: "Pazi se! Nemoj nikomu ništa reći ili ču..."

Posljedice mogu biti različite, ovisno o okolnostima, ali uvek su vrlo teške. Dijete se osjeća izdanim od osobe u koju je imalo puno povjerenje – što može izazvati čak i psihičke poremećaje. Tomu treba dodati da dijete trpi i kad se nasilje otkrije – jer se srami, ali i zbog raspada obitelji.

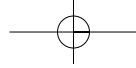
Kako sprječiti pedofiliju, osobito onu koja se događa u obitelji? Potrebna je prevencija koja bi trebala obuhvatiti brojne aspekte života. Ponajprije, valja poraditi na uspostavljanju skladnoga odnosa bračnog para i na razvijanju dubokoga poštovanja

prema svakoj osobi. Nadalje, potrebno je imati zdravo poimanje spolnosti jer ona nije potrošačko dobro već izraz ljubavi prema drugomu. Ne treba poticati pretjerana očekivanja od seksualnog života, kako to čine mediji. Valja naučiti upravljati svojim nagonima i usmjeravati ih (i ne samo seksualne).

Kad je o djeci riječ, s njima treba uspostaviti dijalog od najranijeg djetinjstva i vrlo rano započeti sa spolnim odgojem, dakako, prilagođenim godinama i različitim osobnim karakteristikama – kako bi se naučili razlikovati dvosmislenost određenoga ponašanja rođaka ili prijatelja i smireno o tome razgovarati s roditeljima. U svezi s rizičnim obiteljima u kojima se mogu javiti određene disfunkcije, vrlo je važno da ih društvo ne odbaci, već da budu prihvaćene i podržane, osobito od drugih obitelji.

**Raimondo
Scotto**

Za sprječavanje pedofilije potrebna je prevencija koja bi trebala obuhvatiti brojne aspekte života. Ponajprije, valja poraditi na uspostavljanju skladnoga odnosa bračnog para i na razvijanju dubokoga poštovanja prema svakoj osobi.

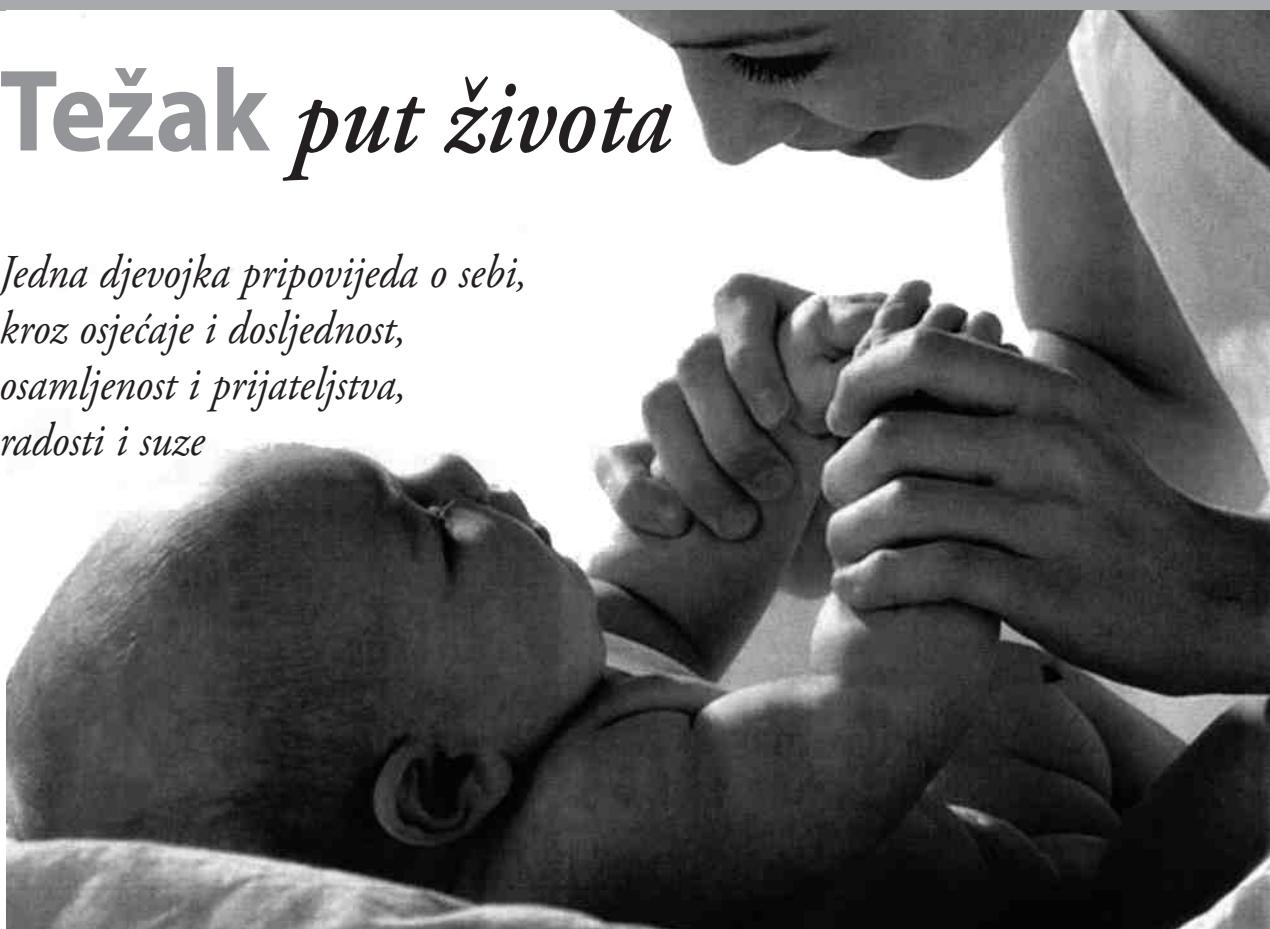
MLADI

Težak put života

*Jedna djevojka priповиједа о себи,
kroz osjećaje i dosljednost,
osamljenost i prijateljstva,
radosti i suze*

priredio
Neven
Novak

*Majčinstvo sam
snažno osjećala
kao svoj poziv,
samo što je došlo
preran...*

U srednjistvu često raspravljamo nekog članka iz života, žečeći u prvom redu poštivati diskreciju onoga tko priča o себi, kao i čitatelje koji od Novoga svijeta očekuju jasan, otvoren i pozitivan stil.

Ovo svjedočanstvo mlade majke koja je dala život djetetu izvan sakramentalne bračne veze nije posve u skladu s etičkim stavom našeg časopisa. Ipak, u vremenu kada se sve laganije pribjegava pobačaju iskustvo ove krhkog ali odvažne djevojke može nam pomoći da s većim razumijevanjem i bez predrasuda gledamo osobe u takvim situacijama.

Sama

Kada sam u zadnjem razredu gimnazije otkrila da očekujem dijete, bila sam u drugom mjesecu trudnoće. Odmah sam osjetila veliku zbrku u sebi, zabrinutost, strah što će razočarati mamu i tatu. Nisu znali da sam imala

odnose s mladićem i bojala sam se njihove reakcije.

Što će biti s mojim životom? Bojala sam se nepoznatoga. Vijest sam najprije priopćila svojoj sestri, koja me uvijek bezuvjetno podržavala. I moj mladić bio je uz mene, barem u prvim trenucima.

Dan kasnije zajedno smo to priopćili mami i tati. Ništa nisam očekivala, samo sam se bojala. Međutim, bili su predivni i primili su taj život kao dar Božji.

Ni u kom slučaju ne bih nikad učinila pobačaj, tu mogućnost nisam predviđjela. Pa da su se moji roditelji i rasrdili i odbili rođenje, sama bih se s tim suočila, ali ne bih učinila pobačaj. Jedina mogućnost koju sam predviđjela je da nakon rođenja svoje dijete dam na usvojenje. No, ta je misao trajala samo tjedan dana.

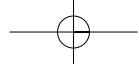
On

Kada sam pomislila da bih mogla ostati trudna, mada smo

se ja i moj mladić bili upravo razišli, zajedno smo pristupili testu trudnoće. Pozitivan rezultat nas je približio. Među nama je uvijek bilo uspona i padova, ali kad je bila riječ o trudnoći, bili smo ujedinjeni. On je bio za pobačaj, ali ja sam mu jasno rekla koji je moj izbor. Ako želi ostati uz mene, u redu, u protivnom ču nastaviti sama. Odlučio je ostati uz mene, barem na početku.

On je osoba koja još treba rasti. Vršnjaci smo, ali mi žene smo zrelije od muškaraca. K tome, ja sam majčinstvo proživiljavala u prvom licu, a on samo kao odraz. Istina, uvijek je volio svoju djevojčicu, a na svoj način i mene. No, nije bio spremjan na zasnivanje obitelji. Ne kažem da nije želio, ali tada nije bio u stanju to učiniti.

Njegovi su roditelji željeli brak jer su smatrali da možemo zajedno. Moji su, međutim, razmišljali kao i mi, tj. da su trudnoća i brak dvije odvojene stvarnosti. Sada kad sam svladala srdžbu, vidim

situaciju: on je takav i ne mogu ga promijeniti.

Uvijek sam željela s njim zasnovati obitelj, spremna čekati moje i njegovo pravo vrijeme, ali sada više ne znam je li on prikladna osoba za izgradnju budućnosti. Racionalno to znam, emotivno manje. Sada više ne vidim svoju budućnost s njim i živim iz dana u dan. Nisam dobro, osjećam se samom. Navikla sam sve dijeliti i to mi najviše nedostaje.

Samoj mi treba puno vremena za odlučivanje, i u najmanjim stvarima. Nedavno smo prijerice proslavili rođendan djevojčice i meni ga je bilo teško organizirati bez njega. Kad plačem, suze mi brišu mama, tata i sestra. Imam još jednu prijateljicu i rođakinju. Pred njima dam sebi oduška. Druge prijateljice više me ne zovu.

Odnosi

Danas sam u jedno uvjerenja: spolni odnosi su nešto važno što treba darovati samo jednoj osobi, onoj s kojom ćež živjeti cijeli život. Također i zato što vjenčanje kao takvo nije samo ljudski nego i božanski čin: donosiš odluku i sklapaš savez s Bogom.

S vremenom sam se zaljubila u svog mladića i počela sam misliti da želim budućnost s njim za cijeli život. Dobro smo se slagali, uvijek me razumio. On je želio odnose. Neko vrijeme sam odbijala, a potom je jednoga dana stvar došla sama od sebe, gotovo bez svjesne odluke s moje strane.

U stvari, mislim da spolni odnosi nisu potrebni dobrom, čvrstom paru. No ako ne funkcionišu, odnosima misle sve srediti, ali nije tako. To je poput laži.

Dok sam imala odnose s njim, često sam mislila kako to nije ispravno, ali govorila sam sebi da je to čovjek mojega života, onaj za kojega ču se udati. No, grijesila sam. Nismo razmišljali kako smo nezreli, kako čemo se odrasta-

njem toliko promijeniti da više nećemo biti jedno za drugo.

Iz istoga razloga naši odnosi nisu bili zaštićeni. Osobno sam protiv kontracepcijačkih sredstava jer, ne znam kako to reći, stvoreni smo na ovaj način. Prezervativ je nešto što se postavlja između dvije osobe, pilula mijenja tijelo, a druge samozvane kontracepcije metode omogućuju oplodnju, a kasnije dovode do pobačaja... Željela sam otići kod ginekologinje da naučim koja su razdoblja moguće plodnosti, ali nisam to učinila na vrijeme. Stigla je moja djevojčica.

Dosljednost

O svemu ovome razgovarala sam samo s mojim mladićem. Roditelji nisu bili za predbračne odnose, pa mi je nedostajalo hrabrosti da s njima razgovaram, a sestra je starija od mene i bilo me stid. Sada je drugačije, ali u to vrijeme nismo govorili o tim stvarima. K tome, sestra je na sebe uzela moje emocije, pa joj je bilo loše. Bila je uz mene. Spavamo u istoj sobi, kao i prije, dok moja kćerkica spava u svojoj sobici, tako da sestra uvijek primjeti kada mi nije dobro ili kad plačem.

U razdoblju kad smo imali odnose nastavila sam odlaziti u crkvu, ali nisam se pričešćivala jer se nisam osjećala dosljednom. Trpjela sam zbog toga, nisam željela odrezati s mojim mladićem, nisam znala što hoću, ti odnosi su mi se činili darivanje ljubavi, ne samo tjelesne. Nepričešćivanje me jako mučilo, ali nisam uspjela izaći iz te dvojbe.

Sad još ne odlazim u crkvu. Kad bih se vratila, učinila bih to potpuno, ali još nisam spremna, pokušavam shvatiti. Na sreću, odnos s Bogom postoji, odatle snaga kojom sam se suočila sa svim što sam doživjela. On je u meni i nitko mi ga neće nikada uzeti. Bilo što da se dogodi,

znam da On to želi ili dopušta i zato prihvaćam. Predala sam se u Njegove ruke.

Kći

Uvijek sam mislila da ču se udati i rano imati djecu. Smatrala sam da tako treba biti, pa u toj situaciji nisam bila očajna kao druge moje vršnjakinje. Majčinstvo sam snažno osjećala kao svoj poziv, samo što je došlo prerano. Radostan odnos s mojom kćerkom uspostavila sam dok je još bila u trbuhi. Prvi njezini pokreti bili su predivni osjećaji.

Čim se rodila, moj se otac, kako sam i mislila, sav rastopio. Mamu nisam uspjela zamisliti u ulozi bake, no predivna je.

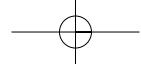
Slijedila je godina i pol dana dojenja. I to sam duboko željela. Mislim da je to jedan od najljepših i najvažnijih trenutaka za majku i za dijete.

A nakon što je moja kći napunila godinu dana, upisala sam se na fakultet. Sada kada ima dvije godine, počela je govoriti. Kakve li radosti!

Nismo razmišljali kako smo nezreli, kako čemo se odrastanjem toliko promijeniti da više nećemo biti jedno za drugo... Nismo razmišljali kako smo nezreli, kako čemo se odrastanjem toliko promijeniti da više nećemo biti jedno za drugo...

(2) arhiv CN

ZDRAVLJE

janje uobičajena vremena i mjesta za obrok. Hranu uzimamo dok čitamo novine, radimo za računalom, vozimo automobil ili gledamo televiziju, usmjereni na posao, a ne na hranu koju jedemo. Pritom nismo ni svjesni količine hrane koju usput pojedemo (grickalice, sendviče, krafne, hamburgere). Neki ljudi vrijeme posvećeno obroku smatraju izgubljenim vremenom, uzimaju ga usput, dok žure na posao, a to je pogreška, jer probava počine u ustima, hranu valja dobro sažvakati. Tako pripremljena hrana zadržava se u želudcu kraće vrijeme, a probavni organi se manje troše u procesima probave i prije se javlja osjećaj sitosti. Hranu koju smo pojeli na brzinu organizam drukčije meta-

povrću (juhe u kombinaciji sa salatom i prilozima), koje možemo dopuniti ribom, lako probavljivim nemasnim mesom (puretinom, piletinom ili, za vegetarijance, odreskom od soje). Za ručak se savjetuju i jela sa žlicom, variva sa sezonskim povrćem i mahunarkama ili tjestenina i riža.

Za večeru se preporučuje lagani proteinski obrok. Kasni večernji obroci kod mnogih su uzrok viška kilograma. Ne savjetuje se uzimanje obroka tri sata prije odlaska na počinak, a i večera ne bi trebala sadržavati više od 18% ukupnog dnevног kalorijskog unosa.

Između obroka treba piti puno tekućine, najbolje vode, najmanje osam čaša od 2 dl (oko 1,5 l).

Da bismo sačuvali vrijedne i hranjive sastojke iz hrane, namirnice treba što češće kuhati, pirjati ili kuhati na pari. Za povrće je dovoljna kratka termička obrada od nekoliko minuta, tako da ostane hruskavo i sačuva boju, ali i potrebne vitamine i minerale.

Hrana je nekima terapija i lijek za stres. Bježeći od stvarnosti, hranom pokušavaju nadomjestiti nedostatak samopouzdanja i sigurnosti. Srdžbu i nezadovoljstvo jednostavno utapaju u slatkišima i rafiniranim ugljikohidratima koji su visokokalorični i čija dulja upotreba vodi u trbušnu pretilost. Bolje je izaći vani i prošetati se, vježbati, skuhati čaj, popiti limunadu ili običnu vodu i smiriti emocije, a tek malo kasnije pojesti obrok.

Mirjana Grga dr. med.

**Jesti nije isto
što i braniti se**

Uzimanje hrane mnogo je više od zadovoljavanja osjećaja gladi. Hrana na neki način pokazuje naš odnos prema samima sebi. Još je Hipokrat u 4. st. prije Krista rekao: "Sve što putem hrane unosimo u naš organizam gradi nas i mijenja, a o tome što smo unijeli ovise naši snaga, zdravlje i život".

Suvišni kilogrami ne nakupljaju se samo zbog lošeg izbora i obilja hrane, krivac za njih može biti i pogrešan način prehrane. Pod pojmom pravilne prehrane podrazumijevaju se uravnotežen omjer glavnih makronutrijenata (ugljikohidrata, masti i bjelančevina), redovitost uzimanja obroka, umjerenost i raznolikost te podizanje svijesti o ulozi hrane u regulaciji metabolizma i očuvanja zdravlja.

Jedna od pogrešaka je konzumacija obroka bez reda i neposto-

bolizira i više posprema u rezervu,

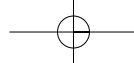
tj. masno tkivo. Dakle, bitno je odvojiti dovoljno vremena za jelo (za ručak najmanje 20-30 min), jesti i u miru pojesti pripremljeni obrok.

Preskakanje obroka, osobito doručka, prilično je česta pogreška. Jutarnji obrok nam je nužan kako bismo mogli funkcionirati tijekom dana, osigurati krvni potrebnu razinu glukoze, koja je naša pogonski gorivo i jedini energetski izvor za moždane stanice. Preskakanje doručka rezultira padom koncentracije, umorom, razdražljivošću, a kada pregladnimo uzmemo i više hrane nego što je potrebno. Za doručak se savjetuju pecivo od integralnog kruha, žitarice i žitne pahuljice ili musli, čaša mljeka, jogurta, bijele kave i voće.

Za ručak dajemo prednost

I ne zaboravimo, bez tjelesne aktivnosti (brzo hodanje, gimnasticiranje, vožnja biciklom) ne možemo očekivati rezultate u smanjivanju težine jer su mišići koji sagorijevaju kalorije i troše energiju pohranjenu u masnom tkivu.

Budući da je hrana istodobno i energija koju unosimo u organizam, ne dopustimo sebi da "gladni radimo, a siti spavamo". ■

EUROPSKE INTEGRACIJE

Uproteklim smo brojevima vidjeli odakle u uniji dolazi novac i kamo ide, a interesantno je pogledati i na koji način se odlučuje o proračunu Europske unije. Za razliku od jedne države (npr. Hrvatske) gdje zapravo isti subjekt i prikuplja novac, i odlučuje što će se i odakle financirati (Vlada priprema proračun, a državne institucije – porezna uprava, policija, itd. - pod nadzorom Vlade prikupljaju novac i nadziru njegovu uporabu), u Europskoj uniji je stvar umnogome složenija.

Kako bi se uvidjelo tko i kako odlučuje o proračunu unije prije svega je potrebno razumjeti osnovne činjenice o temeljnim institucijama Europske unije: Parlamentu, Vijeću, i Komisiji.

Parlament se sastoji od 736 zastupnika koji se biraju na mandat od pet godina. Odlučuju o (ne)prihvaćanju zakona, ali nemaju pravo predlagati zakone. To je jedino tijelo kojem građani EU biraju direktno.

Vijeće (ili Vijeće ministara; nije isto što i Europsko vijeće) ima legislativne i izvršne ovlasti te se ondje donose najvažnije i ključne odluke. Predsjedništvo Vijećem izmjenjuje se među državama članicama svakih 6 mjeseci: prvi dio 2010. na čelu je Španjolska, a od lipnja ju slijedi Belgija. Sastoji se od 27 ministara (po jedan iz svake države članice), ali oni nemaju fiksno mjesto u Vijeću. Primjerice, odlučuje li se o poljoprivredi Vijeće će se sastojati od 27 ministara poljoprivrede zemalja članica, a razmatraju li se pitanja prava sastojat će se od 27 ministara pravosuđa. Za razliku od Vijeća ministara Europsko vijeće se sastoji od 29 članova: 27 predsjednika Vlada (odnosno premijera, kancelara), predsjednika Komisije

Wikimedia

Institucije EU

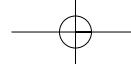
sije (trenutno J. M. Barroso, a koji nema pravo glasa u Vijeću), i predsjednika Europskog vijeća (trenutno H. van Rompuy, također nema pravo glasa u Vijeću, a ima funkciju „prvog među jednakima“). Iz ovoga je sasvim jasno kako se Europsko vijeće nalazi iznad Vijeća ministara.

Kao i Vijeće, Komisija se sastoji od 27 osoba (po jedna iz svake članice), premda je uočeno kako je 27 povjerenika ipak previše pa se razmatra smanjenje ovog broja. Prvo se bira predsjednik Komisije: Europsko vijeće predlaže predsjednika Komisije, kojega (ne) potvrđuje Parlament. Potom predsjednik Komisije nominira ostalih 26 povjerenika, po jednoga iz svake članice (pri čemu se konzultira sa članica-

ma). Vijeće potvrđuje (ili odbija) predsjednikovu listu povjerenika, a Parlament prihvata (ili odbija) listu kao cjelinu - ne može odbiti samo jednog povjerenika. Komisija je izvršno tijelo koje priprema i predlaže zakone i zadužena je za „svakodnevno“ funkcioniranje unije. Može ju se usporediti s vladom jedne države, gdje svaki povjerenik ima status sličan ministru, a predsjednik komisije je poput premijera. No, za razliku od „obične“ vlade Komisija nad sobom ima Vijeće, a Vijeće nad sobom ima Europsko vijeće.

Nakon ovog kratkog uvoda i temeljnih činjenica o institucijama EU, u sljedećem broju vidjet ćemo kako ove institucije odlučuju na što će se u uniji trošiti novac... ■

**Domagoj
Sajter**

UKRATKO

Sportmeet *za ujedinjeni svijet*

Sportmeet je u svijetu sporta izraz one duhovne i društvene obnove koja je temelj iskustva Pokreta fokolara. To je svjetska mreža sportaša i sportskih djelatnika, muškaraca i žena svih dobi, kultura, naroda, jezika i vjera, koji sport doživljavaju kao nešto važno i pozitivno u sučeljavanju sa samima sobom i s drugima. Potiče ih želja da sportom doprinesu izgradnji ujedinjenog svijeta.

Sačinjavaju je razne kategorije ljubitelja sporta: sportaši najrazličitijih disciplina, borbenih i neborbenih, sportaši amateri, ljubitelji prirode i tjelesne aktivnosti u prirodnom okružju, nastavnici tjelesnog odgoja, treneri i tehničari svih razina, profesori motoričkih znanosti, studenti i diplomanti različitih grana vezanih uz sportske aktivnosti, zdravstveni djelatnici raznih specijalnosti s područja sporta, mjeritelji vremena, suci, povjerenici natjecanja, voditelji i manageri sportskih društava i struktura, sportski novinari i djelatnici u medijima, javni i privatni upravitelji sportskih institucija, trgovачki djelatnici na području sporta, kao i sve druge osobe profesionalno i kulturno povezane uz motoričku aktivnost.

Prianjanje uz Sportmeet sastoji se u suglasnosti s projektom

i ne traži se drugi oblik pripadnosti osim prihvaćanja zajedničkog hoda. Sportmeet zauzima stav dijaloga sa svakom osobom ili stvarnošću koja dijeli te ciljeve.

U posljednje vrijeme Sportmet se propitkuje o ulozi igre i sporta u izgradnji bratstva u gradovima. S tim u vezi Sportmeet može dati nove ideje i ostvarenja, uz vrednovanje svega onoga pozitivnoga što već postoji.

Počeci

Datum nastanka Sportmeeta smatra se 15. rujan 2002., kada se u Loppianu blizu Firence (Italija), održao prvi međunarodni susret sportaša i sportskih djelatnika željnih povezati tjelesnu i sportsku aktivnost s kulturom davanja, izrazom bratstva, zamišljenim i življenim na području sporta.

Zahvaljujući otvorenom i životom dijalogu, a potaknuti željom da se i dalje susreću i nastave razvijati sportsku kulturu usmjerenu izgradnji sveopćeg bratstva, nazočni sudionici su stvorili prvi čvor međunarodne mreže koja se od toga dana nije prestala širiti.

Oduševljenje ljudi kojima je projekt predstavljan u različitim mjestima i prigodama kao i konstruktivan dijalog koji se

otvorio, doprinijeli su da se učvrsti uvjerenje kako se postojećoj mreži mora dati službeno priznanje, kako bi se nastavio dijalog i kako bi se opremili svim sredstvima prikladnim za širenje. Odabir loga *Sportmeet for a united word* kao i razvoj projekta plod su dijaloga među njegovim članovima. Službena internetska stranica Sportmeeta www.sportmeet.org danas je jedna od vitrina projekta. Na njemu se sakupljaju i promoviraju ideje, znanstveni radovi, projekti, svjedočanstva onih koji dijele duh Sportmeeta.

Kultura sporta za ujedinjeni svijet

Primarno zalaganje Sportmeeta sastoji se u davanju doprinosu razvoju nove sportske kulture, otvorene i solidarne, kreativne i konstruktivne, usmjerene ostvarenju sveopćeg bratstva na svim razinama: među osobama, narodima, kulturama, etničkim skupinama i religijama.

Za temelj ovom iskustvu bratstva postavljeno je "zlatno pravilo" prisutno u svim kulturama: "Čini drugima što želiš da drugi tebi čine". Na tom temelju ciljeve i metode Sportmeeta danas dijele osobe različitih uvjerenja, kultura i religija.

DRUŠTVENE IGRE

Opis:

- Igrači se podijele u 2 ili više ekipa i rasporede se jedni prema drugima ili u obliku zvijezde (ako ima više od 2 ekipa)
- Igra se sastoji u tome da se zapali svijeća na vatri u središtu i da se dodaje od jednog do drugoga igrača što je brže moguće, sve do kraja reda
- Pobjedjuje ekipa koja prva uspije zapaliti vatru na drugom kraju reda
- Pozor! Tu je i 1 ili više "vatrogasaca" koji će pokušavati puhanjem ugasiti svijeće dok se budu dodavali od jednog do drugog igrača

Vatra i vatrogasci

